

LEXICON SABBAITICUM

nunc primum edidit et apparatu critico instruxit

A. PAPADOPULOS-KERAMEUS.

PETROPOLI

1892.

Verlag von C. Ricker: Petropoli, Nevski Prospect 14, et Lipsiae Königsstrasse 20).

LEXICON SABBAITICUM

nunc primum edidit et apparatu critico instruxit

A. PAPADOPULOS-KERAMEUS.

PETROPOLI

1892.

(Venundat C. Ricker; Petropoli, Nevski Prospect 14, et Lipsiae Königsstrasse 20).

Ex Annalium Ministerii Institutionis publicae vol. CCLXXX—CCLXXXI seorsim
expressum.

124880

EMINENTISSIMO ET SAPIENTISSIMO

archiepiscopo

regionum sancto fluvio Iordani adjacentium

EPIPHANIO CYPRIO

D. D. D.

PRAEFATIO

Quod nunc primum editur lexicī graeci fragmentum, continens quaedam cognitu dignissima neque aliunde nota, inter quae eminent *poetarum antiquorum aliquot fragmenta*, inventum est a me a. MDCCCLXXXVII, sed propter alia negotia, quibus distinebar, usque ad hanc diem ineditum mansit. Ac ne nunc quidem huius rei tantum temporis impendere potui ut mihi ipse satisfacerem, verum ne diutius κειμήλιον meum celare viderer, missis quaestionibus quae sunt de fontibus lexicī deque eius cum aliis lexicis cognatione, meum esse duxi ea quae descripseram publici iuris facere emendata ut potui subiectaque notularum quas in margine apographi mei adscripseram parte potiore. Continetur lexicon nostrum extremis foliis (162—169) codicis chartacei bibliothecae Sabbaiticae CXXXVII. Ea folia quaternionem faciunt scripturae genere a reliqua parte codicis diversum et numero γ in margine primi folii notatum, ut facile appareat illum quaternionem ex alio codice petitum esse. Quem codicem saeculo XIV scriptum arbitror.

Restat ut gratias agam V. Jernstedtio amico doctissimo, qui in plagulis corrigendis me adiuvit.

A. Papadopulos-Kerameus.

αὐξήσις Πλάτων. (νόμων) ἰα' „ἄγονται πάντα εἰς αὐξήσιν καὶ φθίσιν“.

αὐξάνεσθαι Πλάτων Θεαιτήτῳ. καὶ αὐξήσεσθαι ὁ αὐτός.

αὐξιμον Εὐριπίδης. ἔστι δὲ παρὰ τοῖς κωμικοῖς καὶ παρὰ Πλά-
5. τῶν. Ἐπίκουρος δὲ πλεονάζει ἐν αὐτοῖς, καὶ διὰ τοῦτο προσίσταται
ὥς περ ἀττικίζων καὶ....

ἀύπνως Σαννυρίων. καὶ ἀυπνεῖσθαι λέγουσι.

αὐτογνωμονήσαντες Ξενοφῶν.

αὐτόματος. καὶ αὐτομάτῃ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος.

10. αὐτόματος θηλυκῶς Φιλέταιρος. καὶ αὐτοματίσαντες Ξενοφῶν,
καὶ αὐτομάτως Δημοσθένης.

αὐτόνομοι Κρατῖνος. καὶ Ξενοφῶν Λακῶνων πολιτεία· „αὐτόνό-
μους ἀφίᾳσιν“.

αὐτονομούμενα Δημοσθένης εἶρηκεν.

15. αὐτονομουμένη πόλις, ἢ τοῖς ἑαυτῆς νόμοις χρωμένη καὶ οὐχ
ὕπείκουσα ἑτέροις.

αὐτοσχεδιάζειν Θουκυδίδης εἶπεν, καὶ αὐτοσχεδίασμα Πλά-
των, αὐτοσχεδιασθεῖς δὲ Στράτις.

αὐτόφυτον Ἀντιφῶν εἶπεν.

20. αὐτοφρόνων Ἰων εἶρηκεν· „αὐτοφρόνων καὶ ὁμοσπόνδων“.

(αὐτοχειρία) Ἀριστοφάνης καὶ Πλάτων, ἀλλὰ καὶ Δημοσθένης
ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογείτονος· „λαβὼν αὐτοὺς αὐτοχειρία παρὰ τὸ πω-
λητήριον ἀπήγαγε τοῦ μετοικίου“, ἀντὶ τοῦ τῇ ἰδίᾳ χειρὶ.

1. αὐξήσις] cod. αὐδῆσις || νόμων addidi || ἰα'] immo ι': Leg. X p. 897A -- 3. Θε-
αιτήτῳ] p. 183C: ἵνα καὶ αὐξάνῃ. Ipsum αὐξάνεσθαι legitur Phaed. p. 71B || αὐξήσε-
σθαι codex, αὐξήσεται Plato Reip. VI p. 497A — 4. αὐξιμον] cf. Aeschylus fr. 51 N. —
5. cod. διατοῦτο — 6. ὡς ὑπεραττικίζων? — 7. ἀυπνεῖσθαι sumpsit ex Anecd. Bekk. p. 7,
5; ὑπνεῖσθαι codex. — 8. αὐτογνωμονήσαντες] cf. Anecd. Bekk. p. 467, 11 || Ξενοφῶν]
Xenoph. Hell. 7, 3, 6. — 9. αὐτομάτῃ] Dem. 54, 12 || cod. κόνωνος. — 10. αὐτοματίσαντες
Xen. Cyr. 4, 5, 21. Cf. Hesych. s. v. — 11. αὐτομάτως Demostheni errore tribui vi-
detur. — 12. Ξενοφῶν] Xen. Reip. Lac. 3, 1. — 13. ἀφίᾳσιν Xenophon, ἐφίᾳσιν co-
dex. — 14. Δημοσθένης] Dem. 4, 4. — 15. αὐτονομουμένη] cf. Suidas, Anecd.
Bekk. p. 466, 17, Zonaras I p. 344 || cod. πόλις || cod. ἑαυτοῖς. — 16. ὑπείκουσα
sic codex, ὑπακούουσα Suidas et Anecd. Bekk.; an ὑπήκοος οὐσα? || cod. ἑτέροις. —
17. cf. Anecd. Bekk. p. 83, 4 || Θουκυδίδης] Thuc. I 138 || Πλάτων] fr. 87 Kock. —
18. στράτις cod. — 20. εἶρηκεν] cod. εἰρή' || cod. αὐτοφρόνων || cod. ὁμοσπόνδων: ἀριστο-
φάνης etc. — 21. αὐτοχειρία supplevi || Πλάτων] Pl. Leg. IX p. 872B || Δημοσθένης] Dem.
25, 57. — 22. λαβὼν cod. || αὐτός Dem. — 23. cod. μετοίκου || χειρὶ] cf. Hesych. et
Bekk. Anecd. p. 466, 20 αὐτοχειρία, τὸ τῇ ἑαυτοῦ χειρὶ ποιῆσαι τι. —

αὐχμώδη Φίλιστος εἶρηκεν, αὐχμηρότατος δὲ Πλάτων, καὶ αὐχμηροὺς Θουκυδίδης. ὁ αὐτὸς δὲ καὶ αὐχμημα. καὶ αὐχμηρόβιος Πλάτων εἶπεν.

ἀφάνισιν Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Ἀπατούριον παραγραφῇ.

5. (ἀφαιρεῖν κρωκῦδας, ἐπὶ τῶν πάντα ποιούντων ἕνεκα κολακείας). ἄλλοι τε χρῶνται καὶ Ἀριστοφάνης· „εἴ τις κολακεύει παρῶν καὶ τὰς κρωκῦδας ἀφαιρῶν“.

ἄφθονος ἄγρα Σοφοκλῆς· „λαβόντες ἀφθονον ἄγραν πρὸς οἴκους εὐτυχούντες ἄτομεν“.

10. ἀφθονοστέραν εἶπεν Αἰσχύλος.

ἀφθονώτερος καὶ ἀφθόνως Δημοσθένης, ἀφθόνητος δὲ Πίνδαρος.

(ἀφίδρωσον) „ἄγε δὴ — — — — — κἀνδρείως ὥσπερ πύκτης ἀφίδρωσον, καὶ πιτύλευσον τὴν ῥῆσιν ὅλην καὶ κίνησον τὸ

15. θέατρον“.

(ἀφ' οὗ) „οὐ γὰρ διωρίσαντο τὸν χρόνον, ἀφ' οὗ ἐκαθέετο ὁ ἄνθρωπος“. Δημοσθένης δὲ ἐν τῇ περὶ παραπροσβείας· „ἦϊτε γὰρ δήπου τοῦθ' ὅτι, ἀφ' οὗ γεγονάσιν ἄνθρωποι καὶ κρίσεις γίνονται“ καὶ τὰ ἐξῆς.

20. ἀφροδίσιον ἄθυρμα Κράτης Λαμίας· „καὶ μάλιστα ἀφροδίσιος ἀθύρμασιν· ἡδὺ γὰρ κακείνο δρῶν ἐστὶ, λέγεσθαι δ' οὐ καλόν“.

ἀφροδίσιον ὑμέναιον Φερεκράτης· „ὦ Χάριτες, ἀφροδίσιόν τις ὑμέναιον ὑμνεῖ γεγαμηχότι“.

ἀφροδίσιος κῆπος Ἀρχιππος· „ὦ μάκαρ, ὃς ἐπὶ γλανιδοτρό-

25. φοῖς κόραισι τὸν ἀφροδίσιον κῆπον ἀποδρέπεις“.

1. cod. εἶρη || cod. αὐχμηρότ^τ || Πλάτων] Leg. VI p. 761B αὐχμηροτάτους. || αὐχμηροῖς] sic. codex, αὐχχιν Thucyd. V 16.—2. cod. κουκυδίδης || αὐχχημα Thuc. II 62.—4. ἀφάνισιν scripsi, ἀφανίσειν codex || Δημοσθένης] Demosth. 33, 22 || cod. πρὸς Ἀπατούριον παραγράφῃ. ἄλλοι etc.—5. ἀφαιρεῖν usque ad κολακείας supplēvi ex Anecd. Bekk. p. 468, 19. Anecd. Bachm. I p. 169, 3.—6. Ἀριστοφάνης] fr. 657 K. || cod. παρῶν.—7. κρωκῦδας cod.—10. Αἰσχύλος] cf. Aesch. fr. 72 ἀφθονώτερον λίβη.—11. Δημοσθένης] Dem. 18, 89; prooem. 9; epist. 2, 25. || Πίνδαρος] Pind. Ol. 10 (11), 7. 13, 35 || cod. πίνδαρος, ἄγε δὴ etc.—13. ἀφίδρωσον addidi; fragmentum haud dubie Veteris Comœdiae || post ἄγε δὴ indicavi lacunam || κἀνδρείως scripsi, κ'ἀνδρείος codex. fuitne εὐ κἀνδρείως?—14. ἀφίδρωσον scripsi, ἀφίδρασον codex.—16. ἀφ' οὗ addidi.—17. Δημοσθένης] Dem. 19, 215. || cod. περὶ παραπροσβείας.—18. cod. κρίσης.—20. ἀθύρμασιν] cf. Dion. Cass. 58, 2 τὰ ἀφροδίσιαι αὐτοῦ ἀθύρματα || ἐστ(ν) compendio scriptum || δὲ codex.—22. ἀφροδίσιον τις cod.—23. γεγαμηχότι scripsi, γαμικό codex.—24. cod. κῆπος; || γλανιδοφόροις?—25. κόραις codex || ἀποδρέπεις scripsi, ἀποτρεπείς codex; an ἀποτρογᾶς?

ἀφροδίσιος λόγος Πλάτων εἶπε Διὶ Κακουμένῳ. καὶ Ἀφροδί-
ταρίδιον ὁ αὐτὸς ὑποκοριστικῶς· „οἶμοι τάλας, ἀπολεῖς μὲν· Ἀφρο-
διταρίδιον γλυκύτατον, ἱκετεύω σε, μὴ με περιίδῃς“.

- (Ἀφροδίτης, ὁ Ἑρμαφρόδιτος. παραπλήσιοι δὲ τούτῳ ἄλλοι δαι-
5. μονες, Ὁρθάνης, Πρίαπος,) ὧν καὶ Ἀριστοφάνης μέμνηται Ἡρωσιν.
Ἀπολλοφάνης Κρησίν· „Ἀσκληπιός, Κύννειος, Ἀφροδίτης, Τύχων·
Φερεκράτης· „οὐδ' εἰς Ἑταίρας, οὐδ' Ἀφροδίτου πώποτε“.

(ἀφύα καὶ ἀφύη. ἔστι μέντοι ἰχθύδιον φαῦλον καὶ λυπρὸν, ἀργυ)ρί-
ζον τῇ χροίᾳ. καὶ χρῶμα δὲ ἀφωῶδες καλεῖ Ἰππασίων.

10. ἄφυκτον λαβήν. ὁ λόγος ἐνεργῆς. τροπικῶς ἀπὸ τῶν παλαι-
στῶν. Νικοχάρης· „ἀλλ' εἰλήμμεθα λαβὴν ἄφυκτον“.

(ἄφωνον) „ἐκ Δελφῶν δ' ἔχων ἦκει τι κακὸν ἄφωνον“.

. τὸ τῶν ἱερῶν γένος ἀπὸ τῶν ἄλλων χωρὶς ἀφωρισμένων.

(ἀχαρίστους, τοὺς μὴ ἀνταποδιδόντας χάριτας. καὶ Ἰσοκράτης.)

15. „μηδὲ τὰς χάριτας ἀχαρίστοις χαρίζομενος“ (λέγεται δὲ ἀχαρίστους)
καὶ ὁ τοὺς εὐεργέτας κακοῖς ἀμειβόμενος.

(ἀχηνία) Ἀριστοφάνης Ἀμφιαράφ. „ἐμβαλὼν ἀχηνίαν“. εἰρη-
ται δὲ κατὰ στέργειν τοῦ ἔχειν· γίνεται ἀεγὴν, καὶ ἀχὴν, καὶ ἀχηνία.
οἱ δὲ φασὶν ἀπὸ τοῦ κενὰ ἔχειν. λέγονται δὲ καὶ οἱ πένητες ἀχῆνες.

20. (ἀχόρα, τὰ ἐν τῇ κεφαλῇ καὶ τῷ γενεῖῳ πίτυρα.) Ἀριστοφάνης
Ὀλκασίν· „ἀδαχεῖ γὰρ αὐτοῦ ἀχόρα ἐκλέγεται· αἰεὶ ἐκ τοῦ γενεῖου τὰς
πολιάς τοῦ Διὸς“.

1. ἀφροδιταρούδιον codex, sed in ipsis poetae verbis ἀφροδιταρίδιον. Fuitne olim utrobique Ἀφροδιταρεῖδιον?—2. με cod.—3. cod. περιίδῃς. ὧν καὶ etc.—4. Ἀφροδίτης usque ad Πρίαπος supplevi ex Anecd. Bekk. p. 472, 24. Bachm. Anecd. I p. 173. 16. Cf. Aristoph. fr. 702.—6. ante Ἀπολλοφάνης codex ἴν' habet e dittographia ortum || cod. κρησίν || Κύννειος || κίννιος codex.—7. εἰς scripsi, εἰς codex || cod. πώποτε· ρίζον τῇ χροίᾳ etc.—8. ἀφύα usque ad ἀργυ — supplevi ex Anecd. Bekk. p. 472, 29. Bachm. I p. 173, 21.—10. ἄφυκτον || cf. Zonarae lex. I p. 356 et Bachm. Anecd. I p. 174, 2 || ἐνεργῆς codex.—11. cod. νικέχαρης || ἄφυκτον· ἐκ δελφῶν etc.—12. ἄφωνον addidi || cod. ἔχων, ἦκει τι. || cod. ἄφωνον. τὸ τῶν etc.—13. de lemmate forsitan aliquatenus coniecturam facere possis ex Hesychii glossa ἀφω-
σιωμένε· ἀποθεν τοῦ ὁσίου ἀφωρισμένε. || τόπων ἱερῶν? || ἱερῶν cod. || cod. ἀφωρισμένων·
ἀὴ δὲ τὰς etc.—14. ἀχαρίστους usque ad Ἰσοκράτης supplevi ex Anecd. Bekk. p. 473, 20. Bachm. Anecd. I 174, 16 || Ἰσοκράτης || Isocr. 1, 31.—15. μηδὲ cod. ἀὴ δὲ. || λέγεται δὲ ἀχαρίστους om. cod.—16. κακοῖς ἀμειβόμενος· ἀριστοφάνης· etc. cod.—17. ἀχηνία addidi || cod. ἀμφιαράφ· ἐμβαλὼν. Cf. Aristoph. fr. 20: νοσῶ
βιασθεῖς ἢ φίλων ἀχηνία.—18. ἀεγὴν cod. ἀάχην.—19. cf. Hesych. s. v. ἀχη-
νία et Zonar. I p. 361. || cod. ἀχῆνες· ἀριστοφάνης etc.—20. ἀχόρα usque ad
πίτυρα supplevi ex Bekk. An. p. 474, 31.—20. Ἀριστοφάνης || fr. 410. || cod. ἐκ τοῦ
γενεῖοντας πολιάς τ' οὐ διὸς· ἀριστοφάνης etc.

(ἄχρᾱς, ὁ καρπὸς τῆς ἀχέρδου.) Ἀριστοφάνης Ἐκκλησιαζούσαις· „ἄχρᾱς τις ἐγκλείσας“ ἔχει τὰ αἰτία. Μένανδρος Ἡρφ· „νῦν δὲ τοῖς ἐξ ἄστεος κυνηγέταις ἤκουσι περιηγήσομαι τὰς ἀχράδας“.

(ἄχρηστος, ὁ ἀνωφελὴς καὶ ἰδίως ᾧ οὐδεὶς χρῆται. οὕτω Πλά-
5. των. . . .) „ἀλλὰ αἰσχύνομαί σε, ᾧ ξένε, μακρὰν ὁδὸν ἀνύσαντα ἄχρηστον ἀπολῶσαι“.

ἄχρυσος Πλάτων νόμων γ'. „πλούσιοι δὲ οὐκ ἂν ποτε γένοιτο ἄχρυσοί τε καὶ ἀνάργυροι“.

(ἄχυρος) Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσι· „καὶ τὴν Ἑκάβην ὁτοτύζουσιν
10. καὶ καίόμενον τὸν ἄχυρον“. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσιν· „αὐτοὶ γὰρ ἔσμεν νῦν γε περιεπιτιμμένοι· τοὺς γὰρ μετοίκους ἄχυρα τῶν ἀστῶν λέγω“.

ἄψευδέστατος μάντις Κρατῖνος· „τὸν θεὸν δ' ἐμοῦ κλύων σέβει, ὡς ὄντα μάντιν ἄψευδέστατον“.

15. (ἄψευδό)μαντις Νικοχάρης Ἀγαμέμνονι· „οἶδα δ' ὡς ἄψευδό-μαντις ἦδε καὶ τελεσφόρος“. . . „γνώστη δὲ τέχνην τὴν ἐμὴν ἐτη-τύμως ἄψευδόμαντιν οὖσαν“.

ἄωρί, ἄωρία. Φερεκράτης Κραπατάλοις· „ἐβάδιζον δ' ἀπὸ δαί-πνου, κνέφας δ' ἦν ἄρτι κοῦκ ἄωρί“. λέγουσι δὲ καὶ ἄωρίαν καὶ τὴν
20. ὦραν. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσιν· „ἀλλ' ἄωρίαν ἤκοντες, εἴτα δ' ὥστιοῦνται πῶς δοκεῖς“.

ἄψηκτος, ἀκατάμακτος.

. . . . Πλάτων· „ὦ τᾶν, ταχὺ τρέχων ἀπολόμην“.

1. ἄχρᾱς usque ad ἀχέρδου supplevi ex Anecd. Bekk. p. 475, 10, ubi additum Ἀριστοφάνης οὕτως εἴρηκεν, cf. etiam Suid. || cod. ἐκκλησιαζούσαις. Arist. Eccl. 355. — 2. ἄχρᾱς τις Arist., ἀχράστης codex || ἐγκλείσας codex. || Μένανδρος scripsi, ἀένανδρος codex. — 3. οἰκοῦσι codex || cod. περὶ ἡγήσομαι || cod. ἀχράδας. ἀλλὰ etc. — 4. ἄχρηστος usque ad Πλάτων addidi e Bekk. Anecd. p. 475, 17. — 6. cod. ἀπολῶσαι. — 7. Πλάτων] Pl. Leg. III p. 679B || οὐκ ἂν ποτε || cod. οὐκ ἂν ποτε || γένοιτο || ἐγένοντο Plato. — 9. ἄχυρος addidi et Ἀριστοφάνης in codice post Ἑκάβην (ἐκάβην cod.) collocatum transposui, cf. Com. fr. adesp. 783. || ὁτοτύζουσιν || cod. τὸ τύ-ζουσιν. — 10. καίόμενον || cod. καὶ ὀμένην. || Ἀριστοφάνης] Arist. Ach. 507 sq. — 10. sq. cod. γὰρ ἔσμεν νῦν τε περιεπιτιμμένοι. — 12. λέγω Aristoph., ἔλεγον codex. — 13. ἄψευ-δέστατος || cf. fr. Eurip. 1110 || cod. μάντης || cod. ἐμοῦ. — 14. sq. ἄψευδέστατον“. ἄψευδόμαντις scripsi, cod. ἄψευδέστατος μάντης. — 15. Ἀγαμέμνονι sic cod.; an Ἀγυμῶνῃ? — 16. cod. τελεσφόρος. Ἀγνώστη || cod. ἐτήτύμως. — 18. cod. ἄωρί || cod. κραπατάλοις || δὲ cod. — 19. δ' ἦν scripsi, δηνῆς cod. || cod. κοουκαωρί. an κοῦκ ἄωρία? — 19 sq. καὶ τὴν ὦραν] τὸ παρὰ τὴν ὦραν? cf. Bekk. Anecd. p. 4, 22 et 476, 10 sq. — 20. Ἀριστοφάνης] Arist. Ach. 23 sq. || ἀλλ' || cod. εἴτ'. — 20 sq. cod. εἴταδ' ὥστιοῦν-ται. — 22. ἄψηκτος scripsi, cod. ἀψήκτος. cf. Suid. s. v. ἀψηκτῳ κοθόρνῳ. — 22 sq. ἀκατάμακτος Πλάτων etc. cod. — 23 ἀπολόμην cod.

Ἀρχὴ τοῦ Β.

βάλλ' ἐς Μακαρίαν, οἷον εἰς Ἑιδου· Μακαρία γὰρ ἡ Ἑρακλέους, ὁπηγίκα ἐπεστράτευσεν ὁ Εὐρυσευὴς ταῖς Ἀθήναις, ἐαυτὴν ἐπέδωκε σφάγιον ὑπὲρ τῆς τῶν λοιπῶν σωτηρίας. τὸ δ' αὐτὸ τοῦτο

5. καὶ οὕτως λέγουσιν· „ἐς Μακαρίαν“, καὶ „εἰς Μακαρίαν“.

(βασίλειος στοά. δύο εἰσὶ στοαὶ παρ' ἀλλήλας, ἡ τε τοῦ ἐλευθερίου Διὸς καὶ ἡ βασιλείος.) ἔστι δὲ καὶ τρίτη, ἡ πάλαι μὲν Πεισιανάκτειος ἐκαλεῖτο, νῦν δὲ μετωνομάσθη Ποικίλη.

(βασκαίνει, ἀντὶ τοῦ αἰτιᾶται καὶ μέμφεται καὶ συκοφαντεῖ.

10. οὕτω Δημοσθένης) ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος, καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς· „βάσκανον δὲ καὶ πικρὸν καὶ κακότηδες οὐδὲν ἐστὶ πολίτευμα ἐμὸν“ φησὶν, ἀντὶ τοῦ φιλαίτιον καὶ συκοφαντικόν.

(βασσάροι. λέγονται βασσάροι χιτῶνες, οὓς ἐφόρουσαν αἱ Θράκikai βάκχαι, καλούμεναι οὕτω ἀπὸ τοῦ βασσαρέως Διονύσου. ἦσαν δὲ ποι-

15. κίλοι καὶ ποδήρεις.) Αἰσχύλος ἐν Ἑδωνοῖς· „ὅστις χιτῶνας βασσάρας τε Λυδίας ἔχει ποδήρεις“.

(βιαιῶν. ὄνομα δίκης ἐστὶ κατὰ τῶν βίᾳ πραττόντων ὅτιον· ὁ δὲ ἀλόος ἀποτίνει εἰς τὸ δημόσιον ἔσον τῷ ἐλόντι. Δημοσθένης κατὰ Μειδίου. εἰσὶ δὲ καὶ ἐν τοῖς Λυσιακοῖς) φερόμενοι λόγοι βίαιοι. καὶ

20. δῆλον ὅτι οὐκ ἐπὶ φθορᾷ παρθένων μόνον οὕτε τὸ ὄνομα οὕτε ἡ δίκη ἐλέγετο, ἀλλὰ καὶ ἐπ' ἄλλων.

βουλεύσεως. τοῦτο τὸ ὄνομα τοῦ ἐγκλήματος ἐπὶ δύο τάττεται, ἡ ὅταν τις ἐπιβουλεύῃ τινὶ θάνατον, ἢν τε κτείνῃ ἢν τε μὴ, ἡ ἐάν τις ἐγγεγραμμένος ὀφείλῃ τῷ δημοσίῳ δικάζηται τῷ αἰτιασάμενῳ ὥς

25. μὴ δικαίως ἐγγράψαντι. εἰσῆγετο δὲ ὁ μὲν βουλεύσας τὸν θάνατον, ὥς μὲν τινες φασὶν, ἐπὶ Παλλαδίῳ, ὥς δὲ ἕτεροι ἐν Ἀρείῳ πάγῳ· ὁ δὲ δικαζόμενος μὴ ὀφείλῃ ἐν δικαστηρίοις ἐτέροις. ἐκάτερος δ' οὖν ἐλέγετο βουλεύσεως δικάζεσθαι δίκην. περὶ δὲ τοῦ ἐτέρου ἐγκλήματος· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογείτονος πρώτῳ λέγει.

1. cod. Ἀρχῇ. — 2. ἐς] Suidas εἰς. || οἷον εἰς ἁδου cod. || Ἑρακλέους] cod. Ἑκλέους. — 3 sq. cod. ἐαυτὴν ἐπέδωκαν. — 5 sq. cod. μακαρίαν· ἔστι δὲ etc. — 6 sq. βασιλείος usque ad βασιλείος supplevi ex Harpocrate. — 7. ἡ] cod. ἡ || cod. ποιανάκτειος. — 8 sq. cod. ποικίλη· ἐν τῷ ὑπὲρ etc. — 9 sq. βασκαίνει usque ad Δημοσθένης supplevi ex Harpocrate. — 10. Κτησιφῶντος] Dem. 18, 189 || ἐξῆς] ib. 108 || cod. βασκάνον. — 12 sq. cod. συκοφαντικόν· αἰσχύλος etc. — 13 sq. βασσάροι usque ad ποδήρεις supplevi ex Etym. M. — 15. Αἰσχύλος] fr. 59 N. || ἐν Ἑδωνοῖς] ἐν Ἑδωνοῖς cod. || ὅστις] cod. ὅστις. — 16. τε Λυδίας] cod. τελευδείας — 16 sq. cod. ποδήρεις· φερόμενοι etc. — 17. βιαιῶν usque ad Λυσιακοῖς supplevi ex Harpocrate. — 20. cod. ὅτι οὐκ ἐπὶ || cod. παρθένον. — 22. Cf. Harpocratio. — 23. cod. ἡ ὅτ' ἢν της. — 24. τις] cod. της. || cod. δικάζηται || cod. αἰτιασάμενῳ. — 27. cod. ἐτέροις· ἐκάτερος. — 28. cod. ἐτέρου. — 29. Δημοσθένης] Dem. 18, 28. — 29 sq. cod. λέγει· ὥς εὐκλῆς etc.

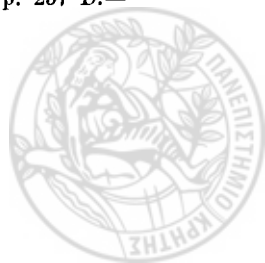
- (βοῦς ἑβδομος, πέμματα κέρατα ἔχοντα κατὰ μίμησιν τῆς πρωτοφαοῦς σελήνης. ἐκάλουν δὲ αὐτὸ βοῦν, προσιθίνετες καὶ τὸ ἑβδομον, ὅτι ἐπὶ ἑξ ταῖς σελήναις ἐπεθύετο οὗτος ἑβδομος,) ὡς Εὐκλῆς ἐν Ἀταλάντῃ. ὁμοίως δὲ καὶ αἱ σελῆναι πέμματα πλατέα κυκλωτερῇ,
5. ἃ καὶ οὕτως ἐκάλουν.

βωμολοχεύεσθαι. βωμολόχοι κυρίως ἐλέγοντο οἱ ἐπὶ τῶν θυσιῶν ὑπὸ τοὺς βωμοὺς καθίζοντες καὶ μετὰ κολακείας προσαιτούντες, ἔτι δὲ καὶ οἱ παραλαμβνόμενοι (ταῖς θυσίαις ἀδλγταί τε καὶ μάντεις).

Ἀρχὴ τοῦ Γ.

10. γεννῆται, οἱ τοῦ αὐτοῦ γένους κοινωνοῦντες· καὶ γὰρ διήρητο κατὰ μέρη οἱ τῶν Ἀθηναίων πολῖται, καὶ τὰ μὲν μέγιστα μέρη φυλαὶ ὠνομάζοντο, ἐκάστη δὲ φυλὴ πάλιν εἰς τρία διήρητο, ὧν ἕκαστο μέρος τριττὺς καὶ φατρία ὠνομάζετο. πάλιν δὲ τῶν φατριῶν ἐκάστη εἰς γένη διήρητο λ', ἐξ ὧν αἱ ἱερωσύναι αἱ ἐκάστοις προσήκουσαι
15. ἐκληροῦντο. καὶ γεννῆται οἱ ἐκ τοῦ αὐτοῦ καὶ πρώτου γένους τῶν λ' γενῶν, οὓς καὶ πρότερον φησὶ Φιλόχορος ὁμογάλακτας καλεῖσθαι. Ἰσάιος μέντοι τοὺς γεννήτας ἀπλῶς ἐξ αἵματος συγγενεῖς ὀνομάζει.
- (γεφυρίς, ξένη καὶ ἐπέισακτος.) οἱ γὰρ γεφυραῖοι ξένοι καὶ ἐπὶ ἡλυται ὄντες Ἀθήνησιν ὄκησαν. οὕτως Ἡρόδοτος.
20. (Γλαῦκος Καρύστιος) ὃς καὶ ὑπὸ Γέλωνος τοῦ Συρακοσίου ἀνῆρέθη. οὗ μέμνηται Δημοσθένης ἐν τῇ περὶ τοῦ στεφάνου.
- (γλυκὺς ἀγκῶν. οὐ κατ' ἐναντίωσιν ἢ παροιμία, ἀλλὰ βουλόμενος εἰπεῖν „ὦ γλυκέα ἦθη“. ἔστι δὲ παροιμία, ὡς ἐπιφωνοῦμενον. οὕτως ἐχρήσατο Πλάτων ὁ κωμικός) ἐν τῇ Φάωνι· γέρον δὲ αὐτῷ
25. ὑπόκειται ἐρῶν ἀδλγτριδος· „ὦ χρυστὸν ἀνάδημα, ὦ τοῖσιν ἐμοῖσι τρυφεροῖσι τρόποις, ὦ γλυκὺς ἀγκῶν“. ὡς εἴ τις λέγει „ὦ γλυκὺς πῆχυς“..... ἐκεῖνος δὲ κατ' εὐφημισμὸν οὕτως ἐκλήθη· μακρὸς γὰρ καὶ ἐργώδης. κέχρηται τῇ παροιμίᾳ Πλάτων ὁ φιλόσοφος.

1. βοῦς; usque ad ἑβδομος; supplevi ex Suida. — 3. εὐκλῆς; sic codex, Εὐθυκλῆς; Suidas. — 4. cod. ἐνταλάντη — 4 sq. cod. πλατῆα κυκλωτερῇ ὅς. — 8. ταῖς θυσίαις; usque ad μάντεις supplevi ex Harpocratiōne. — 10. γεννῆται; cf. Harp. et Suid. — 12. cod. ἐκάστη. || cod. πάλην. — 13. cod. ἐκάστη. — 14. cod. ἱερωσύναι. — 15. καὶ πρώτου] cod. κατὰ πρῶτον. — 17. Ἰσάιος] cod. ἰσταῖον || μέντοι γενν. ἀπλ. τοὺς; || cod. ἐξ αἵματος. — 17 sq. cod. συγγενῆς ὀνομάζει; οἱ γὰρ etc. — 18. γεφυρίς usque ad ἐπέισακτος; supplevi ex Suida. — 19. Ἡρόδοτος] Her. V 57. Cod. ἡρόδ' : ὃς καὶ etc. — 20. Γλαῦκος; Καρύστιος addidi, cf. Suid. et Bekk. Anecd. p. 227, 24, p. 232, 24. — 21. Δημοσθένης] Dem. 18, 319. — 21 sq. cod. στεφάνου; ἐν τῷ φαωνί etc. — 22 sq. γλυκὺς; usque ad κωμικός; supplevi ex Suida. — 24. Πλάτων] fr. 178 K. — 25. ἐμοῖσι; sic codex. — 26 cod. ἀγκῶν. — 27. cod. πῆχυς; ἐκεῖν δὲ etc. — 28. Πλάτων] Phaedr. p. 257 D. —

γλωσσαι εἰ οὐκ ἐμπήζεται, ἄδηλον εἰ ἡσυχάζεται.

γραμματεὺς. οὗτος πράξεως μὲν οὐδεμιᾶς ἦν κύριος, ὑπανεγίνωσκε δὲ τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ τὰ πραττόμενα. ὁ δὲ ἀντιγραφεὺς, καὶ οὗτος ἀπὸ τοῦ γράφειν τὰ παρὰ τῇ βουλῇ ὠνόμασται.

5. (γραμματὴ μακρά) εἶλκε πρὸς τῷ ὀνόματι μακράν γραμμὴν, ὁ δὲ ἀπολῶν βραχεῖαν.

(γραφὴ, ἡ περὶ τῶν δημοσίων ἀδικημάτων κατηγορία καὶ περὶ ἄλλων ἀμαρτημάτων.) γίνονται δὲ γραφαὶ καὶ νόμων καὶ ψηφισμάτων οὐκ ἐπιτηδεῶν εἰσχομίζεσθαι δοκούντων, αἵτινες γραφαὶ παρανόμων

10. καλοῦνται.

γραφὴ, δημοσίου τινὸς ἐγκλήματος ὄνομα. οὐ μόνον δὲ ὅταν ψηφίσματος ἢ νόμου κατηγορῇ τις, παρανόμων γραφὴν ἀποφέρεισθαι καὶ γράφεσθαι λέγεται, ἀλλὰ καὶ ἐπ' ἄλλοις πολλοῖς δημοσίοις ἀδικήμασι. πολλή (δὲ ἡ) χρήσις τοῖς ῥήτορι.

15. γραφὴ καὶ γράψασθαι, δίκης ἐστὶν ὄνομα κατὰ τῶν μέγιστα ἀδικούντων. ἀπετίθετο δὲ ἡ γραφὴ ἐπὶ τούτοις· ἀσεβείας, παρανόμων, ἀργίας, ξενίας, δωροξενίας, καὶ ἂν τις ὑποσχόμενος τῷ δήμῳ μὴ ποιῇ, καὶ ἂν τις τοὺς νόμους διαφθείρῃ· ἐπὶ τούτοις γὰρ ἐξὴν γράφεσθαι γραφὴν ἀποθέμενον παρὰ τοὺς θεσμοθέτας. ἦν δὲ καὶ ὕβρεως γραφὴ,

20. καὶ ταύτης ἀγὼν δημοσίος, καὶ ἡ μὲν δημοσία ἢ δὲ ἰδιωτικὴ δημοσία μὲν ἦν ἀπέφερε τις πρὸς τοὺς θεσμοθέτας, ἰδιωτικὴ δὲ ἦν ἰδίᾳ ἀπέφερεν εἰς τὸ δικαστήριον ὁ ὕβρισθεις. καὶ τῆς μὲν δημοσίας τίμημα ἦν ὠρισμένον, ὃ τι χρή παθεῖν ἢ ἀποτίσαι, τῆς δὲ ἰδιωτικῆς ἀργύριον ὃ τοῖς δικασταῖς ἐδόκει.

1. Cf. Hesych. γλώσσας οὐκ ἐμπήζεται· οὐκ ἂν [δια]φάγοιτο, οὐκ ἂν γεύσαιτο, de qua glossa cum alii tum Nauck TGF. p. 881 et Kock CAF. III p. 626. || cod. οὐκεμπήζεται.—2. γραμματεὺς] cf. Suid. || cod. οὐδέμιᾶς.—4 sq. cod. ὠνόμασται· εἶλκε etc.—5. γραμμὴ μακρά addidi, cf. Hesych. s. v. γραμμὴ μακρά et Schol. Aristoph. Vesp. 106 || μικράν cod.—6 sq. cod. βραχεῖαν. γίνονται δὲ etc.—7 sq. γραφὴ usque ad ἀμαρτημάτων supplevi e Suida et Bachm. Anecd. I p. 187.—9. cod. οὐκεπιτηδεῶν.—9 sq. cod. παρὶ νόμον καλοῦνται· γραφὴ etc.—11. γραφὴ] cf. Harpocr. et Suid. || cod. ἕτ' ἂν.—12. cod. κατηγορῇ, τῆς παρὰ νόμον γραφῆς.—14. δὲ ἡ om. cod.—16. cod. τοῦτοις || cod. παρὶ νόμων.—17. ξενίας] cf. Arist. Reip. Ath. 59. εἰσι δὲ καὶ γραφαὶ πρὸς αὐτοὺς (sc. τοὺς θεσμοθέτας) ὧν παράστασις τίθεται, ξενίας καὶ δωροξενίας... καὶ συκοφαντίας κτλ. || δωροξενίας scripsi ex Arist., δωροδοξίας codex. Cfr. Harp., Suid., Lex. Vind. s. v. δωροξενία.—18. vv. καὶ ἂν τις usque ad ἐδόκει addenda esse suspicor in Arist. Rep. Ath., post μοιχείας. || cod. διαφθείρῃ. ἐπὶ τοῦτοις.—19. cod. τοὺς. || ἦν scripsi, ἦν cod.—21. cod. ἰδιωτικῇ.—22. cod. ὕβριστῆς.—23. ἦν [scripsi, cod. ἦν || cod. ἡ ἀποτίσαι.—24 sq. cod. ἐδόκει· ἀντιφῶν etc.

(γρυπάνιον. γρυπαίνειν τὸ γρυποῦσθαι λέγουσιν, οἷον ἐπὶ τῶν ἀπαλῶν ξυληφίων, ὅταν κάμψαντες ἀφῶμεν αὐτά.) Ἀντιφῶν δὲ φησὶν ἐν Ἀληθείας δευτέρῳ· „καὶ τὸν γὰρ τὴν γῆν καὶ συντήκον γρυπάνιον ποιεῖ“. καὶ Μελάνθιος „σεισμὸς“ φησὶ „γέγονε, καὶ ἔγρυπεν ἡ γῆ“.

5. γυμνοπαιδία, χοροὶ ἐκ παίδων ἐν Σπάρτῃ τῆς Λακωνικῆς, εἰς θεοὺς ὕμνους ᾄδοντες, εἰς τιμὴν τῶν ἐν Θυρέαις ἀποθανόντων Σπαρτιατῶν.

Ἀρχὴ τοῦ Δ.

- δεκάζεσθαι. ἐρρήθη μὲν ἀπὸ τοῦ κατὰ δεκάδα φθεῖρεσθαι δώ-
10. ροις. ὅτε γὰρ βούλονται τινες ἀρχῆς τυχεῖν ἢ ἄλλο τι ἀν(ύσασθαι). κατὰ δέκα ἀνθρώπους ἐδίδοσαν τινα, ὅπως συμπράττωσιν αὐτοῖς. ἐξ ἐκείνου δὲ ἤδη τὸν λαμβάνοντα ἕνεκα τοῦ συμπράττειν μὴ ἀπὸ παντὸς τοῦ βελτίστου δεκάζεσθαι φασίν. ὅμοιον καὶ τὸ ἐριθεύεσθαι.

- δεκάζων. τὸ σημαινόμενον δῆλον. ἐποιήθη δὲ τὸ ὄνομα ἐντεῦ-
15.θεν. Λύκος μὲν ἔστιν ἥρως μορφὴν ἔχων τοῦ θηρίου, πρὸς δὲ τοῖς ἐν Ἀθήναις ἀνεστῆλωτο δικαστηρίοις· πρὸς δὲ οἱ δωροδοκοῦντες κατὰ δέκα γινόμενοι ἀνестρέφοντο. ἐνθεν καὶ ἡ παροιμία „Λύκου δεκάς“. ἐξ οὗν τῆς δεκάδος τὸ δεκάζειν καὶ δεκάζεσθαι.

- (δεκαδάρχαι. τὰς ὑπὸ Λακεδαιμονίων κατασταθείσας ἐν ταῖς
20. πόλεσι δεκαδαρχίας συνεχῶς ὀνομάζουσιν οἱ ἱστορικοί.) καὶ Φίλιππος μέντοι παρὰ Θετταλοῖς δεκαδάρχην κατέστησεν, ὡς Δημοσθένης ἐν 5' Φιλιππικῶν.

- (δενδρῶζειν, εἰς δρυὸς καταδύεσθαι κυρίως,) ἀπὸ τῶν τὸ πα-
λαιὸν ταῖς δρυσὶ σκέπη χρωμένων, πρὶν τὰς οἰκήσεις εὐρεθῆναι. καὶ
25. τὸ καθ' ὕδατος δύεσθαι καὶ ἀποκρύπτειν ἑαυτόν.

δερμηστῆς ἔσθων. οἱ μὲν φασὶν εἶναι σκώληκος (εἶδος,) ὃ κατ-
εσθίει τὰ δέρματα, Ἀρίσταρχος δὲ ὅφως εἶδος τοῦτο εἶναι φησὶ.

1. γρυπάνιον usque ad αὐτὰ supplevi e Suida. Cfr. Harp. et Et. Magn. p. 242.
8. Antiph. fr. 93 Blass.—3. καὶ τὸν cod. καὶ || cod. γῆν || cod. συντήκων. — 5. γυμνο-
παιδία] cf. Suidas. — 6. cod. θεοὺς || cod. ἐνθυοῖ. — 9. δεκάζεσθαι] cf. Suidas ||
δεκά^{δ'} codex, δέκα Suidas.—10 sq. cod. ἄλλο τι ἀν ἢ κατὰ etc.—14. cod. ἐδίδοσαν τινί.—12
sq. ἀπὸ παντὸς Suidas, ἀπαντῶντος cod.—14. δεκάζων] cf. Harpocr. et Suidas.—16. cod.
ἐναθῆνες.—17. cod. ἐνθα.—19. δεκαδάρχαι usque ad ἱστορικοὶ supplevi ex Harpocratio-
ne.—21. cod. δεκαδάρχην. || Dem. 6, 22.—23. δενδρῶζειν usque ad κυρίως supplevi
e Suida, cfr. Etym. M. p. 256, 4. Hesych. || τῶν παλαιῶν Suidas.—25. cod. ἀπο-
κρύπτειν, Etym. κρύπτειν.—26. Cf. Nauck TGF. p. 229. || εἶδος; deest in cod.—
27 sq. cod. φησι: Ἰλάτ(ων) νόμων etc.

(δεῦρ' αἰ, ἀντί τοῦ ἔως τούτου,) Πλάτων νόμων ζ'. „πρὸς τοὺς λόγους οὓς ἐξ ἔω μέχρι δεῦρο αἰ διεληλύθαμεν“. τινές δὲ ἀντί τοῦ ὥδι τιθέασιν.

δῆμαρχος. ἐκάστου δήμου τῶν ἐν Ἀθήναις ὁ κατάρχων δῆμαρχος ἐλέγγο. οὗτοι δὲ τὰς ἀπογραφὰς ἐποιοῦντο (τῶν) προσόντων ἐκάστῳ δήμῳ χωρίων. ἔτι δὲ καὶ τὰ ληξιαρχικὰ γραμματεῖα (παρ' αὐτοῖς ἦν). ἀλλὰ καὶ συνήγον τοὺς δήμους ὅποτε δεήσειε καὶ ψήφον αὐτοῖς ἐδίδοσαν. καὶ ἐνεχυρίαζον δὲ οὗτοι.

δημόσιος, ὁ τῆς πόλεως δοῦλος, ὃς ὑπηρετεῖ τοῖς δικαστηρίοις καὶ τοῖς κοιναῖς ἔργοις.

(διαβάλλει) τάττουσι δὲ τὴν λέξιν καὶ ἐπὶ τοῦ ἐναντίου, οἷον „τῇ θυγατρὶ τῇ ἐμῇ διαβεβλημένος“, καθὼ καὶ Πλάτων ἐν Πολιτείᾳ: „μὴ διάβαλε ἐμὲ καὶ Θρασύμαχον“.

διαγορεύων, ἀντί τοῦ διάφορα καὶ οὐ τὰ αὐτὰ λέγων. οὕτως Ἰσαῖος. τὸ δὲ ἐναντίον συναγορεύειν, ὥσπερ ἐναντίον καὶ τὸ συμφέρεσθαι πρὸς τὸ διαφέρεισθαι καὶ τὸ συμφωνεῖν πρὸς τὸ διαφωνεῖν.

(διαγραφὴ δίκης. ὅταν ἀπαλλαγῇ τοῦ ἐγκλήματος ὁ φεύγων) ἢ κατὰ συγχώρησιν τοῦ διώκοντος ἢ κατὰ διάγνωσιν τοῦ τυχόντος, καὶ μὴκέτι παρὰ μηδενὸς ἐγκαλεῖται, διαγραφὴ δίκης λέγεται.

20. (διαδικασία. οὐχ ἀπλῶς πᾶσα δίκη διαδικασία καλεῖται, ἀλλ' ἐν αἷς περὶ τινος ἀμφισβήτησις ἐστίν, ὅτῳ προσήκει μᾶλλον.) λέγεται δὲ διαδικασία (καὶ ὅταν δημευθείσης οὐσίας δικάζεται) τις πρὸς τὸ δημόσιον [τινι], ὡς ὀφειλομένων αὐτῷ χρημάτων ἐν τῇ δημευθείσῃ οὐσίᾳ.

25. (δαιτητής. τοὺς ὑπὲρ ν' ἔτη γεγονότας καὶ καθαρὸς πάσης αἰτίας ὑπεκλημένους) ἀπὸ τοῦ ληξιαρχικοῦ γραμματείου κληρώσαντες

1. δεῦρ' αἰ usque ad τούτου supplevi e Suida || Πλάτων] Pl. Leg. VII p. 811 C. — 2. ἐξ ἔω] cod. ὁξέω || αἰ ἐληλύθαμεν cod., δὴ διεληλύθαμεν Plato. — 3. cod. ὥδι τιθεσι. — 4. δῆμαρχος] cf. Harpocr. et Suidas || cod. ἐκαστ. — 5. τῶν om. cod. || cod. ἐκάστῳ. — 6 sq. παρ' αὐτοῖς ἦν om. cod. — 9. δημόσιος] cf. Bekk. Anecd. p. 234. 15 || ὑπηρετεῖ? — 10 sq. cod. ἔργοις. τάττουσι. — 11. addidi διαβάλλει. Cf. Hesychius. — 12. τῇ θυγατρὶ τῇ ἐμῇ διαβ.] Herod. I 118, ubi prius τῇ abest || cod. διαβεβλημένος || καθὼ] cod. καθὼ || Πλάτων] Pl. Reip. VI p. 498 C. — 14. διαγορεύων] cf. Suidas || cod. διαγορεύων. — 15. cod. ἰσαῖος: τὸ δὲ ἐναντίων. — 16 sq. cod. διαφωνήν ἢ κατὰ etc. — 17. διαγραφὴ usque ad φεύγων supplevi e Suida. Cfr. Lex. Cantabr. || ἦ] ἦτοι Suid. — 18. τοῦ ante τυχόντος deest ap. Suid. — 19. cod. διέγραφῃ. — 19 sq. cod. λέγεται: λέγεται δὲ etc. — 20. διαδικασία usque ad μᾶλλον supplevi ex Anecd. Bekk. p. 236, 16. — 22. cod. διάδικασία || καὶ ὅταν usque ad δικάζεται sumpsi ex Anecd. Bekk. || τι:] cod. τῆς || cod. δημόσιον. — 23. τινι om. An. B. — 24 sq. οὐσία: ἀπὸ τοῦ etc. — 25. δαιτητής usque ad ὑπεκλ. supplevi e Suida. — 26. ληξιαρχικοῦ cod.

τὰ τῶν πολιτῶν διαιτῶν ἐποιοῦν. ξένοις μέντοι γε ἐπὶ τοῦτο ἐλθεῖν οὐ συγκεχώρητο. ἔξεστι δὲ τοῖς μεμφομένοις δίαιταν ἐκκαλεῖσθαι τὸ δημόσιον δικαστήριον.

- διαμαρτυρία καὶ διαμαρτυρεῖν. τρόπος τις ἦν ἡ διαμαρτυρία
5. παραγραφῆς· πρὸ γὰρ τοῦ εἰσαχθῆναι τὴν δίκην εἰς τὸ δικαστήριον ἔξῃ τῷ βουλομένῳ διαμαρτυρῆσαι ὡς εἰσαγώγιμός ἐστιν ἡ δίκη ἢ οὐκ εἰσαγώγιμος. διαφέρει δὲ τῆς παραγραφῆς τὸ τὴν μὲν διαμαρτυρίαν γίνεσθαι οὐ μόνον ὑπὸ τῶν φευγόντων, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν διωκόντων. καὶ πρότερόν γε ὁ διώκων προβάλετό τινα μαρτυροῦντα εἰσαγώγιμον
 10. εἶναι τὴν δίκην, καὶ περὶ τούτου πρῶτον ἐγίνετο ἡ κρίσις πρὸς αὐτὸν τὸν διαμαρτυρήσαντα, οὐ πρὸς τὸν ἐξ ἀρχῆς δικαζόμενον. εἰ δὲ μὴ προβάλλοιτο μάρτυρα ὁ διώκων, τότε ἔξῃ τῷ φεύγοντι προσαγαγεῖν τινὰ μαρτυροῦντα μὴ εἰσαγώγιμον εἶναι τὴν δίκην καὶ πάλιν πρὸς τὸν διαμαρτυρήσαντα ὁ ἀγὼν ἐγίνετο. ἐπεσκήπτοντο δὲ ψευδομαρτυριῶν
 15. καὶ ταῖς διαμαρτυρίαις ὥσπερ ταῖς μαρτυρίαις. τάχα δὲ ἐπὶ μὲν ταῖς τοῦ ἀποστασίου δικάϊς ἐκεκώλυτο διαμαρτυρεῖν, ἐν δὲ ταῖς τοῦ ἀπροστασίου οὐκέτι.

- (διαμεμετρημένη ἡμέρα) οἱ τοίνυν δημόσιοι καὶ μεγάλοι ἀγῶνες πρὸς τοῦτο τὸ ὕδωρ ἡγωνίζοντο. καὶ διενέμετο εἰς
20. τρία μέρη ἡ ἡμέρα, ἡ μὲν πρώτη ἡμέρα τῷ κατηγορῷ, ἡ ἐφεξῆς δὲ τῷ κατηγορουμένῳ καὶ ἡ τρίτη τοῖς δικάζουσιν εἰς τὸ σκέψασθαι τὴν ψῆφον.

- διαμεμετρημένη ἡμέρα. μέτρον τί ἐστὶν ὕδατος πρὸς μεμετρημένων ἡμέρας διάστημα βέον. ἐμετρεῖτο δὲ τῷ Ποσειδεῶνι μηνί. πρὸς
25. δὴ τοῦτο ἡγωνίζοντο οἱ μέγιστοι καὶ περὶ τῶν μεγίστων ἀγῶνες. διενέμετο δὲ τρία μέρη τὸ ὕδωρ, τὸ μὲν τῷ διώκοντι, τὸ δὲ τῷ φεύγοντι, τὸ δὲ τρίτον τοῖς δικάζουσιν. ἐπισκεπτέον δὲ τὸ παρ' Ἰσαίῳ, ὅς μεμετρημένης ἡμέρας ὅτε μὲν χωρὶς ὕδατος φησὶ γίνεσθαι τοὺς ἀγῶνας, ὅτε δὲ πρὸς ὕδωρ.

1. διαίταν || τοῦτο] τούτους Suid. || ἐλθὴν cod. — 2. οὐ] cod. οὐ || διαίτην cod. — 4. cod. διαμαρτυρία καὶ διαμαρτυρεῖν, cf. Harpocr., Suidas, Lex. Cantabr. || τρόπος τῆς ἦν ἡ μαρτυρία cod. — 6. cod. διαμαρτυρῆσαι. — 6. sq. cod. οὐκ εἰσαγώγιμος. — 7. cod. διαφέρει || τὸ τῷ plerique Harp. codices. — 9. διώκων cod. — 10. cod. τοῦτου. — 14. cod. ἀγῶν. — 15. cod. διαμαρτυρίας || ταῖς cod. τῆς. — 16. cod. διαμαρτυρεῖν || ἀπροστασίου cod. ἀποστασίου. — 17 sq. cod. οὐκέτι. οἱ τοίνυν etc. — 18. διαμ. ἡμέρα addidi. — 19. cod. ἡγωνίζοντο || cod. διενέμετο. — 20. πρώτη ἡμέρα] πρώτη ὥρα? — 23. διαμεν. ἡμ.] cf. Harp. et Suid. || cod. διαμεμετρημένη. — 24. cod. πόσειδῶνι || πρὸς] καὶ cod. — 25. cod. ἡγωνίζοντο || μεγίστων] cod. μεγίστον. — 25 sq. cod. διενέμετο. — 27. δὲ post. om. cod. || cod. παρ' Ἰσαίῳ. — 28. ὅτε cod. || τοὺς cod. — 29. ὅτε cod.

δαιτηταί. ἕτεροι παρὰ τοὺς δικαστάς εἰσιν οἱ δαιτηταί· οἱ μὲν γὰρ ἐν δικαστηρίοις ἐδίκαζον καὶ τὰς ἀπὸ τῶν δαιτητῶν ἐφεσίμους ἔχρινον, οἱ δὲ δαιτηταὶ πρότερον κλήρῳ λαχόντες ἢ ἐπιτρεψάντων αὐτοῖς τῶν κρινομένων διήτων. καὶ εἰ μὲν ἤρεσκεν τοῖς ἀντιδίκοις, τέλος εἶ-
 5. χεν ἡ δίκη· εἰ δὲ μὴ, τὰ ἐγκλήματα καὶ τὰς προκλήσεις καὶ μαρτο-
 ρίας, ἔτι δὲ καὶ τοὺς νόμους καὶ τὰς ἄλλας πίστεις ἑκατέρων ἐμβαλόν-
 τες εἰς καθίστους καὶ σημηνάμενοι παρεδίδουσαν τοῖς εἰσαγωγεῦσι τῶν
 δικῶν.

διαψήφισις. ἀπλῶς μὲν τὸ ἐνέγκαι ψήφους, κυρίως δὲ ἡ τῶν δη-
 10. μοτῶν ἐξέτασις, ἣν ἐποιοῦντο ἐν ἑαυτοῖς ἐπὶ τὸ ἀποψηφίσασθαι τοὺς
 ξένους καὶ ἐκβαλεῖν τοῦ δήμου καὶ τῆς πολιτείας. ἐδίδου δὲ ἕκαστος
 τῶν δημοτῶν τῷ δήμῳ διαψήφισιν ἰδίαν, εἴτε πολίτην ἐδόκει τὸν ἐξε-
 ταζόμενον εἴτε μὴ· καὶ εἰ ἀπεψηφίσθη παρ' αὐτῶν, εἰσήγγετο εἰς τὸ δι-
 καστήριον καὶ ξενίας ἐκρίνετο. καὶ εἰ μὲν ἐάλω, ἐπιπράσκετο ὡς ξέ-
 15. νος, εἰ δὲ ἀπέφυγεν, οἱ δημόται πάλιν αὐτὸν ἀνεδέχοντο.

(δίγονος μάσθλης, διπλοῦς ἱμάς· ἡ ὅτι οὐ μόνον κατὰ τὴν βα-
 φὴν ἦν τοιοῦτος ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος ἐκέχρωστο. Σοφοκλῆς)
 'Ἀνδρομέδα' „δίδου δαφονὸν μάσθλητα δίγονον“.

(διδάσκαλον) ἰδίως μέντοι διδασκάλους οἱ Ἀττικοὶ τοὺς
 20. μουσικοὺς βούλονται καλεῖν. οὕτως φέρεται.
 (δίκη ἐμπορικῇ· ὄνομα δίκης ἦν πρὸς τοὺς ἐμπόρους περὶ οὗτου-
 δὴ λαγχάνουσιν.) ἦσαν δὲ αὐταὶ ἔμμηνοι ὑπὲρ τοῦ μὴ τρίβεσθαι αὐτοὺς
 καὶ ἀργεῖν δικαζομένους.

διεππασία καὶ ἀνιππασία. τῶν ἵππων ἄμιλλα, ὥσπερ δὲ διω-
 25. μοσία καὶ ἀντωμοσία. τὸ αὐτὸ ἄμφω δηλοῖ.

1. cod. δαιτῆται, cf. Harpocr. et Suidas v. δαιτηταῖς. || cod. παρὰ τοὺς δικαστ. εἰσιν, οἱ δαιτῆται.—2. cod. δαιτῆτῶν ἀφεσίμους.—3. cod. δαιτῆται || cod. ἐπιτρεψάν-
 τον.—4. τῶν κρ. διήτων || cod. κρινομένοις διήτουν.—4 sq. cod. εἶχεν.—10. cod. ἐκατέ-
 ρων.—7. καθίστους || καταδίκους cod.—9 sq. Cf. Bekk. Anecd. p. 236, 22. Lex. Can-
 tab. v. διαψήφισις. || cod. διαψήφισις, ἀπλῶς μὲν τὸ ἐνεκα ψήφου.—9 sq. δημοτῶν || cod. δη-
 μοσιῶν.—10. cod. ἑαυτοῖς || ἐπὶ τῷ || cod. ἀπαψηφίσασθαι.—11. cod. ἕκαστος.—12. δημοτῶν
 scripsi, δημοστῶν cod. || cod. διαψήφισιν ἰδίαν || ἐξεταζόμενον scripsi. cod. ἐταζόμενον.—
 15 sq. cod. ἀνεδέχοντο: ἀνδρομέδα.—16. δίγονος usque ad Σοφοκλῆς supplevi ex Et.
 M. p. 282, 3.—18. Σοφοκλῆς || Soph. fr. 125.—18. δίδου δαφονὸν || ἰδοὺ δὲ φονὸν Et.
 M.—18 sq. cod. δίγονον. ἰδίως etc. — 19. διδάσκαλον addidi coll. Etym. M. p. 272, 3
 et Suida. || cod. ἰδίως || cod. διδάσκαλος οἱ Ἀττικοί, τοὺς μουσικοὺς.—20 sq. cod. οὕτως,
 φέρεται: ἦσαν δὲ etc. In scriptura φέρεται (τ supra scripto) videri potest latere
 Φερεκράτης comicus. — 21. δίκη usque ad λαγχάνουσιν supplevi ex Anecd. Bekk.
 p. 237, 33. — 22. τρίβεσθαι Anecd. Bekk., τρέφεσθαι codex. — 23. ἀργεῖν || cod.
 ἀργῆν. — 24. διεππασία || cf. Suidas et Etym. M. p. 274, 55. || διίππασία cod. || τῶν
 ἵππων cod.—24 sq. διώμοσιαν καὶ ἀντωμοσιαν cod.

(δίκη, κρίσις.) καὶ σημαίνει μὲν καὶ ἄλλα, ἰδίως δὲ ἐπὶ τῶν ἰδιωτικῶν ἐγκλημάτων λέγεται, ὡς Δημοσθένης ἐν τῇ κατὰ Κόνωνος δῆλον ποιεῖ.

(διμοιρίτης. τοῦτο ἐνίστε τριώβολον ἀποδεδώκασιν, ἐπειδὴ τοῦτο 5. διμοιρόν ἐστι δραχμῆς. ὁ οὖν τοῦτο λαμβάνων στρατιώτης διμοιρίτης ἐλέγετο.) ἔστι δὲ τις καὶ στρατιωτικὴ ἀρχή, ὡς λοχαγός, διὰ τὸ παρὰ τοὺς ἄλλους στρατιώτας δύο μοίρας λαμβάνειν.

(διοίκησις, ἡ ἀνάλωσις τῶν χρημάτων.) καὶ ἀρχὴ Ἀθηήνων ὁ ἐπὶ τῆς διοικήσεως, οἷον τῶν προσιόντων τῇ πόλει καὶ ἀναλίσκο 10. μένων.

(Διομήδεις ἀνάγκη, παροιμία, ἀπὸ τοῦ Τυδέος, ἢ ἀπὸ τοῦ Θρακὸς ὃς ἠνάγκαζε τοὺς ξένους αἰσχυραῖς οὔσαις ταῖς θυγατράσιν αὐτοῦ μίσησθαι, ἃς καὶ ἵππους ἀλληγορεῖ, εἶτα ἀνῆρει.) οἷ δὲ ὅτι Διομήδης καὶ Ὀδυσσεὺς τὸ παλλάδιον κλέψαντες νυκτὸς ἐπανήσαν. ἐπόμε- 15. νος δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς [ὄν Διο]μή[δην] ἐβουλήθη ἀποκτεῖναι. ἐν τῇ σελήνῃ δὲ ἰδὼν τὴν σκιὰν τοῦ ξίφους ὁ Διομήδης δῆσας τὸν Ὀδυσσεῆ ἐποίησε προάγειν, παίων αὐτοῦ τῇ ξίφει τὸ μετάφρενον. τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν κατὰ ἀνάγκην τι διαπραττόντων.

(διοπτεύων) οὐ γὰρ ὡς προόπτης τις ὠνόμασται, 20. ἀλλ' ὡς ἐπισκοπῶν καὶ ἐφορῶν. ἔστι καὶ παρὰ Δημοσθένει.

(Διὸς κώδιον, οὗ τὸ ἱερεῖον Διὶ τέθεται. θύουσί τε τῇ τε μει- λιχίῃ καὶ τῇ κτησίῃ Διὶ, τὰ δὲ κώδια τούτων φυλάσσουσι, διὰ προσαγορεύοντες.) χρῶνται δ' αὐτοῖς οἷ τε σχιροφορίων τὴν πομπὴν στέλ- λοντες καὶ ὁ δαδούχος ἐν Ἐλευσίνι καὶ ἄλλοι τινὲς πρὸς τοὺς καθαρ- 25. μους, ὑποστρωννύντες αὐτὰ τοῖς ποσὶ τῶν ἐναγῶν.

Διὸς Κόρινθος, ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ λεγόντων, παροιμία. ἐρρέθη δὲ δι' αἰτίαν τοιαύτην. Μεγαρεῖς ὑπακούοντες Κορινθίοις ἐβαρουῖντο τοῖς ἐπιτάγμασι καὶ φανεροὶ δυσανασχετοῦντες ἦσαν ἐπὶ τούτῳ. Κορινθίων δὲ πρέσβεις ἦλθον εἰς τὰ Μέγαρα, καὶ τοῦ δήμου μὴ προσέχοντος

1. δίκη, κρίσις addidi e Suida, cf. Harp. || cod. ἰδίως et ἰδιωτικῶν. — 2. Dem. 54, 1.—3 sqq. cod. ποιεῖ: ἔστι δὲ τις etc.—4 sqq. διμοιρίτης usque ad ἐλέγετο supplēvi e Suida.—6. cod. ἀρχῇ || cod. διατὸ.—7 sq. cod. μόρας λαμβάνειν: καὶ ἀρχῇ etc.—8. διοίκησις usque ad χρημάτων addidi ex Hesychio || cod. ἀρχῇ.—9. cod. διοικήσεως.—9 sqq. cod. ἀναλίσκόντων. οἱ δὲ etc.—11. Διομήδεις usque ad ἀνῆρει addidi e Suida.—14 sq. cod. ἐπόμενος δὲ ὁ Ὀδυσσεύς. — 16. cod. ἰδὼν || cod. διδυμῆδης || δέισας Suidas || cod. Ὀδυσσεῆ.—17. προσάγειν cod.—18 sq. cod. διαπραττόντων, οὐ γὰρ etc.—19. διοπτέων addidi.—20. Δημοσθένει || Dem. 35, 20.—20 sqq. cod. δημοσθένει. χρῶνται etc.—21. Διὸς usque ad προσαγορεύοντες supplēvi e Suida. — 23. cod. σχιροφορίων τὴν.—24. cod. καθαρμοῦς, ὑποστρωννύντες. — 26. Διὸς Κόρινθος || cf. Suidas.—27. cod. διαίτιαν. — 28. δυσανάσχετοῦντες ἦσαν ἐπιτρυφῶ cod.—29. cod. πρέσβης || cod. εἰς.—

αὐτοῖς ἀγανακτοῦντες ἐβόων· „οὐκ ἀνέξεται ταῦτα Διὸς Κόρινθος“. φασὶν οὖν τοὺς Μεγαρεῖς ἐκβάλλοντας αὐτοὺς παῖειν καὶ λέγειν· „παῖε τὸν Διὸς Κόρινθον“.

- Διὸς ψῆφος. οὕτως καλεῖται ἐν ᾧ Ἀθηναῖ καὶ Ποσειδῶν ἐκρίθησαν. Κρατῖνος Ἀρχιλόχοις· „ἐνθα Διὸς μεγάλου θᾶκοι πεσσοί τε καλοῦνται“. ὁ γὰρ τόπος ἐν ᾧ ἐκρίθησαν Διὸς ψῆφος καλεῖται. τάττεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἱερῶν καὶ ἀθίκτων.

- διωμοσία, (ὄρκος ἐστίν, ὄν) ὤμνου καὶ οἱ φόνου ἀγῶνα διώκοντες καὶ οἱ φεύγοντες καὶ μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸν πάντα λόγον καὶ πρὸ τοῦ εἰπεῖν, ἥ μὲν τὰ ἀληθῆ κατηγορήσιν, ὃ δὲ ἡ μὲν τὰ ἀληθῆ ἀπολογήσονται. καὶ ἐπενεχθείσης δὲ λοιπὸν ἤδη τῆς ψήφου πάλιν ὤμνουν ὁ κρατήσας, ἡ μὲν δικαίως νενικηκέναι, ἐξώλειαν αὐτῷ ἐπαρῶμενος, εἰ ἐξηπάτησεν.

- δοκιμασία, ιδίως ἡ τῶν στρατηγῶν καὶ τῶν ἄλλων ἀρχόντων καὶ 15. ῥητόρων ἐξέτασις, εἰ πρῶιστασθαι τῶν πολιτικῶν ἐπιτήδαιοί εἰσιν.

(δοξασίας, δόξης, ὑπολήψεως.) Δίῳν ἐν Ῥωμαϊκῶν νη· „προσέσται δὲ καὶ τῆς ἐμῆς δοξασίας“.

- δόρυ κηρύκειον, παροιμία, ἐπὶ τῶν ἅμα παρακαλούντων καὶ ἀπειλούντων. οἱ δεκατευθέντες εἰς Δελφοὺς ὑπ' Ἀθηναίων Γεφυ- 20. ραῖοι, λαβόντες χρησμὸν „ἀνδρὶ Γεφυραίφ φίλος οἶκος“, ἀκολουθοῦντες βουσὶν ἕως ἂν ἐκεῖνοι κοπιᾶσιν, ὡς ὁ θεὸς αὐτοῖς ἔχρησεν, ὅπως ἐκεῖ καταμείνῃσι, πολεμουμένων Ἀθηναίων ὑπὸ Εὐμόλπου ἐπὶ τὴν Τάναγρον καλουμένην ὤδευσαν, δόντες μὲν τῷ προηγούμενῳ κηρύκειον, καθοπλίσαντες δὲ κατοπιν τοὺς νέους.

25. (δράκαυλος Σοφοκλῆς Τρυπανισταῖς. ἐπεὶ ἡ Ἀθηναῖ δοκεῖ παρ'

1. cod. ἀγανακτοῦτες || cod. οὐκ ἀνέξεται ταῦτα διοςκόρινθος(c). — 2. cod. ἐν τοῖς μεγαρῇς || cod. αὐτοῖς. — 3. cod. διοςκόρινθον. — 4. Διὸς ψῆφος || cf. Suidas. || ἐνῶ cod. — 5. Κρατῖνος || fr. 7. || κρατοῦνος ἀρχιλόχοις cod. || θάκοι πεσσοίτε cod. — 6. ἐνῶ cod. — 8. ὄρκος ἐστίν ὄν supplevi ex Anecd. Bekk. p. 239, 23. || καὶ om. An. Bekk. || ἀγῶνα || ἡ ἀγῶνα cod. — 9. καὶ οἱ || An. Bekk. — 9 sq. προτοῦ cod. — 10. ἡ μὲν utrobique cod. — 11. ἀπολογῆσθαι cod. — 12. ἡ μὲν cod. || νενίκηκε cod., νενικηκέναι An. Bekk. || αὐτῷ cod. — 14 sq. cf. Anecd. Bekk. p. 235, 11 sqq. — 15. πρῶιστασθαι cod. — 15 sq. ἐπιτήδαιοι εἰσιν: Δίῳν etc. cod. — 16. δοξασίας, δόξης, ὑπολήψεως supplevi Suida. || Δίῳν || Cassius Dio LIII, 19, 6 || προσέσθαι cod. — 17. δέ || μέντοι τι Dio. || δοξίας cod. — 18. κηρύκει cod., cf. Suidas, ex quo etiam illud apparet, καὶ in hoc lexico addendum non esse. — 19. δεκατευθέντες || δὲ κατελθόντες cod. || Δελφοῦς cod. — 20. ἀκολουθοῦντες cod. — 21. ὡς || καὶ compendio scriptum cod. || ἔχρησε. cod. — 22. καταμείνῃσι cod. — 23. προηγούμενῳ cod. — 24 sqq. τοὺς νέους: ὅτι συναυλίζονται etc. cod. — 25. δράκαυλος usque ad θυγατράσιν addidi ex Etym. M. p. 287, 14 et Suida.

αὐταῖς αὐλίσαι τὸν δράκοντα ταῖς Κέκροπος θυγατράσιν.) ὅτι συναυλίζονται κατὰ τὸ εἶκος Κέκροφιν τί δεῖ φύειν. ὅτι συναυλίζεται μᾶ τῶν ἐν τῇ ἀκροπόλει δράκοντι προσημερεύουσα τῷ θεῷ.

(Ἀρχὴ τοῦ E.)

5. (ἐγχιλικίζειν, τὸ πονηρεύεσθαι. Φερεκράτης) „αἰ ποθ' ἡμῶν ἐγχιλικίζουσ' οἱ θεοί“. ἀπὸ τῶν Κιλικίων, ὡς πονηροῦ ἔθνους.

(ἐδημώθη, ἐν τῷ δήμῳ διεδόθη, δῆλον πᾶσιν ἐγένετο.) οὕτως Δίων ἐν Ῥωμαϊκῶν ις' „καὶ τις λόγος περὶ αὐτῶν τοιόσδε ἐδημώθη“. καὶ ἐδημοσίωσαν, δημοσίον ἐποίησαν.

10. (ἐδικαιώθησαν, δίκαιοι ἐκρίθησαν. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἐναντίον, κατεδικάσθησαν δικαίως. Δίων ἐν Ῥωμαϊκῶν ις') „ἔκ τε γὰρ τῆς ἀπὸ τοῦ πάντο ἀρχαίου ἀξιώσεως καὶ ἐκ τῆς παλαιᾶς πρὸς τοὺς Ῥωμαίους φιλίας, καὶ οὐκ ἤνεγκαν δικαιοθέντες, ἀλλ' ἐπεχείρησαν καὶ οἱ Καμπανοὶ τοῦ Φλάκκου καὶ οἱ Συρακούσιοι τοῦ Μαρκελλοῦ κατηγορησαί,

15. καὶ ἐδικάσθησαν ἐν τῷ συνεδρίῳ“. πολλαχοῦ δὲ οὕτω κέχρηται τῇ λέξει ταύτῃ ἐπὶ τοῦ εἰρημένου σηματομένου, ὡς ἐν τῷ ις' „πάντες ἀποθανεῖν ἐστὲ ἀξιοί. οὐ μέντοι καὶ ἐγὼ πάντας ὑμᾶς θανατώσω, ἀλλ' ὀλίγους μὲν, οὓς καὶ συνείληφα ἤδη, δικαιοῶ, τοὺς δὲ ἄλλους ἀφίημι“. καὶ ἀλλαχοῦ πολλαχοῦ ὁμοίως.

20. (εἰδωλον, σκιῶδες ὁμοίωμα, ἢ φαντασία σώματος, σκιά τις ἀεροειδῆς,) ὡς καὶ Βακχολίδης „μελαγκέθες εἰδωλον ἀνδρὸς Ἰθακησίου“. καὶ ὁ ποιητὴς ἐπὶ τῆς Ἀντικλείας „τρίς δέ μοι ἐκ χειρῶν σκίῃ εἵκελον“. αὐτὸς δὲ ἡ ὑπόστασις ἡ ἀληθής. δεῖ οὖν νοεῖν ὡς (φαντασίαν σωμάτων παρέχουσι τοῖς ὁρῶσιν, οὐ μὴν καὶ ὑπόστασιν ἀληθῆ).

2. Κέκροπι ὄντι διφθεῖ Suidas || μιᾷ cod. μιᾷ, cf. Gaisford ad Et. M. 1. 1.—3. τῇ θεῷ Etym. M. — 3 sq. cod. τῷ θεῷ. Δεῖ ποθίμον ἐγχιλικίζουσ' etc.—4. Ἀρχὴ τοῦ E addidi. — 5. ἐγχιλικίζειν usque ad Φερεκράτης supplevi ex Etym. M. p. 310, 55, ubi post πονηρεύεσθαι additum: ἀπὸ τῆς τῶν Κιλικίων πονηρίας Κιλικες γὰρ ἔθνος ἐπὶ πονηρίᾳ διαβαλλόμενον. || Φερεκράτης] fr. 166. || αἰ ποθ' ἡμῶν] Δεῖ ποθίμον cod., ἡμῖν pro ἡμῶν Photius et Suidas v. Κιλικίων. — 6. ἀπὸ cod. — 6 sq. ἔθνους. οὕτως etc. cod. — 7. ἐδημώθη usque ad ἐγένετο supplevi e Suida, Et. M., Anecd. Bachm. I p. 206, 13. || οὕτως cod.—8. Δίων] Cassius Dio fr. 82 ed. Melber. || ποῖος ἔξ ἐδλῶθη cod. — 9. δημόσιον] δημοσίων cod. — 9 sq. ἐποίησαν. ἔκ τε etc. cod.—10. ἐδικαιώθησαν usque ad ἰε supplevi ex Suida et aliis. Fragmentum Cassii D. est 41 ed. Melber. — 13. οὐκ ἤνεγκαν δικαιοθέντες cod.—15. οὕτω cod.—16. ἐν τῷ ις'] Cass. D. fr. 50 ed. Melber. — 17. ἐγὼ cod. — 18. ἡδιδικαιώσω cod.—19 sq. ὁμοίως: ὡς xxi etc. cod.—20. εἰδωλον usque ad ἀεροειδῆς supplevi e Suida aliisque. — 21. Βακχολίδης] fr. 38 Bgk. || μελαγκέθες] ita codex, vox sane nihili, sed in Etym. M. et Bachm. Anecd. I p. 208, 13 μελαγκεθές, unde Neue effecit μελαγκευθές. Suidas μελαμβαφές sive μελαμφαφές. || ιθακησίου cod.—22. ὁ ποιητῆς] Od. XI 207. || ποιήτης cod.—23. ἀληθῆς] cod.—23 sq. νοεῖν ὡς εἰλωτες παρὰ Λακεδαιμονίους etc. codex. || φαντασίαν usque ad ἀληθῆ supplevi e lexicis supra allatis.

(εἴλωτος, εἴλωτος, ὁ δοῦλος, καὶ τὸ ἐθνικόν) Εἴλωτες, παρὰ Λακεδαιμονίοις οἱ νόθοι καὶ ἐξ αἰχμαλώτων δοῦλοι γενόμενοι, ἀπὸ τοῦ "Ελους. "Ελος δὲ πόλις ἐν Πελοποννήσῳ. καὶ εἴλωτεία ἡ δουλεία.

εἰρεσιώνη, θαλλὸς ἐλαίας πάντας τοὺς καρποὺς ἔχων ἀπρηρτημέ-

5. νους, καὶ στέμμα λευκὸν καὶ φοινικῶν. προτίθεται δὲ ἱκεσία τῷ Ἀπόλλωνι ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἣ οἱ περὶ Θησέα σωθῆναι δοκοῦσι. καταχύσματα δὲ καὶ κύλικα οἴνου κεκραμένην καταχέοντες αὐτῆς ἐπιλέγουσιν· „εἰρεσιώνη σῶκα φέρεи καὶ πίνοντας ἄρτους καὶ μέλιτος κοτύλην, καὶ ἔλαιον ἐπικρήσασθαι καὶ κύλικ' εὐζώροιο, ἵνα καὶ μεθύουσα καθεδύῃ“. ὦνο-
10. μάσθαι δὲ αὐτὴν οἱ μὲν ἀπὸ τοῦ ἐρίοις κατεστέφθαι, οἱ δὲ (ὅτι εἵροντο τὸν θεὸν τί ποιήσουσι μετὰ τὴν θυσίαν τὸν κλάδον).

εἰσαγγελία, κυρίως ἡ περὶ καινῶν καὶ δημοσίων ἀδικημάτων εἰσαγομένη δίκη ὑπὸ τῶν πρυτάνεων, περὶ ὧν διαρρήδην μὲν οὐδὲν λέγουσιν οἱ νόμοι, συγχωροῦσι δὲ κρίσεις γίνεσθαι. καὶ τοῦτό ἐστιν

15. οἶον τὸ ἐν ταῖς τῶν σοφιστῶν διατριβαῖς μελετώμενον, τὸ τῶν ἀγράφων ἀδικημάτων.

εἰσαγγελία, δημοσίας δίκης ὄνομα. τρία δὲ ἐστὶν εἶδη εἰσαγγελιῶν, ἡ μὲν ἐπὶ δημοσίοις ἀδικήμασιν μεγίστοις καὶ ἀναβολὴν μὴ καταδεχομένοις, καὶ ἐφ' οἷς μήτε ἀρχὴ καθέστηκε μήτε νόμοι κεῖνται

20. τοῖς ἄρχουσιν καθ' οὓς εἰσάξουσιν, ἀλλὰ πρὸς τὴν βουλὴν ἢ τὸν δῆμον ἡ πρώτη κατάστασις γίνεται· καὶ ἐφ' οἷς τῷ μὲν φεύγοντι, ἐὰν ἄλφ, μέγισται ζημίαι ἐπικεῖνται, ὁ δὲ διώκων, ἐὰν μὴ ἔλῃ, οὐδὲν ζημιοῦται, πλὴν ἐὰν τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων μὴ καταλάβῃ· τότε γὰρ χιλίας ἐκτίνει. τὸ δὲ πάλαι καὶ οὗτοι μειζόνως ἐκολάζοντο. ἑτέρα δὲ
25. εἰσαγγελία λέγεται ἐπὶ ταῖς κακώσεσιν· αὗται δὲ εἰσι πρὸς τὸν ἄρχοντα καὶ τῷ διώκοντι ἄζήμιοι, κἂν μὴ μεταλάβῃ τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων. ἄλλη δὲ εἰσαγγελία ἐστὶ κατὰ διαιτητῶν· εἰ γὰρ τις ὑπὸ διαιτητοῦ ἀδικηθῇ, ἐξῆν τοῦτον (εἰσαγγέλλειν πρὸς τοὺς δικαστάς

1.—εἴλωτος usque ad ἐθνικόν supplevi e Suida. || εἴλωτες cod.—2. ἐξαιχμαλώτων cod.—3. ἔλους. ἔλος δὲ cod. || εἴλωτεία cod.—4 sqq. cf. Etym. M. p. 303, 20 sqq. || τοὺς καρποὺς cod.—6. ἡ, οἱ cod. || κατὰ χύσματα cod.—7. καταχέαντες cod. || ἐπιλέγουσιν cod.—8. σῶκα cod.—9. ἐπὶ κρήσασθαι cod. || εὐζώροιο cod.—10 sqq. κατεστέφθαι. οἱ δὲ εἰσαγγελία etc. cod. || ὅτι εἵροντο usque ad κλάδον supplevi ex Etym. M., p. 303. 30 sq.—12 sqq. cf. Suidas.—13. πρυτανίων cod. || διαρρήδην cod.—15. ταῖς] τῆς cod.—17. sqq. cf. Harpocration et Suidas || ὄνος cod.—19. ἀρχῇ cod.—20. καθ' οὓς cod. || ἡ] ἡ cod.—21. ἄλφ cod.—22. ἔλῃ cod.—23. καταλάβῃ,] imo μεταλάβῃ, sed καταλάβῃ etiam in Harpocrationis Vaticano legitur.—24. παλαιὸν Harp. et Suidas || μειζόνως cod. || ἑτέρα cod.—25. δὲ εἰσι cod.—26. κἂν cod.—27. διαιτητῶν cod. || γὰρ τις cod.—28. διαιτητοῦ cod.—28 sqq. τοῦτων εἰσαγγελίαν καὶ γραφὴν ὀνόμασεν: ἡνάγκασεν δὲ etc. cod. || vv. εἰσαγγέλλειν usque ad πρᾶγμα om. cod.

καὶ ἀλοὺς ἡτιμοῦτο. Ἰσαῖος μέντοι περὶ τοῦ Ἀγνίου κλήρου το αὐτὸ πρᾶγμα) εἰσαγγελίαν καὶ γραφὴν ὠνόμασεν.

(εἰς ἐμφανῶν καταστάσιν καὶ ἐξ ἐμφανῶν καταστάσεως. ὄνομα δίκης ἐστίν, ἣν ἐποιοῦντό τινες ἀπολέσαντές τι τῶν ἰδίων σκευῶν

5. ἢ ἀνδραπόδων ἢ κτηνῶν ἢ τι τῶν οἰκειῶν, γνωρίζαντες ὅπερ ἀπώλεσαν παρὰ τινι.) ἡνάγκαζον δὲ διὰ τῆς δίκης τὸν ἔχοντα ἐμφανῇ καταστήσαι καὶ αὐτὰ τὰ σῦλα καὶ παρὰ τίνος ὠνήσατο ταῦτα. καὶ εἰ μὲν τὸν πρατήρα ἐδείκνυ, ὅλος ὁ ἄγων πρὸς ἐκεῖνον ἐγίνετο· εἰ δὲ μὴ, πρὸς αὐτὸν τὸν ἔχοντα. ἀπεφέροντο δὲ πρὸς τὸν ἄρχοντα αἱ γραφαὶ τῆς
10. ἐξ ἐμφανῶν καταστάσεως. ἐκλήθη δὲ οὕτως ἡ δίκη, διότι ὑπὲρ τοῦ ἐμφανίσαι τὰ σῦλα καὶ τὸν πωλήσαντα ἐγίνετο.

εἰς λατομίας. Φιλόξενος ὁ διθυραμβοποιὸς οὐκ ἀνεχόμενος τῶν Διονυσίου τοῦ τυράννου ποιημάτων, ὡς φαύλων, ποτὲ πέμψαντος αὐτὸν εἰς λατομίας τοῦ Διονυσίου, τὸ δεύτερον αὐτὸς ἐκὼν ἐξανέστη. τοῦ δὲ

15. ἐρομένου τὴν αἰτίαν τοῦτο εἰπεῖν, ὡς χρεῖττον ἐστὶν ἐκεῖ διατρίβειν ἢ τῶν αὐτοῦ ποιημάτων ἀνέχεσθαι.

(εἰς τὸ δέον καὶ ἐς τὸ δέον. Περικλῆς δῶρα δοὺς τοῖς πολέμοις τοῖς περὶ Κλεανδρίδαν, ἵνα μὴ δηλώσῃ τὴν χώραν, ἰὲ τάλαντα, ἀνῆνεγκε τὸ ἀνάλωμα) τοῖς Ἀθηναίοις οὕτως πως ἀπογράφας· „εἰς

20. τὸ δέον“. Ἀριστοφάνης Νεφέλαι· „ὥσπερ Περικλῆς εἰς τὸ δέον ἀπώλεσ“, καὶ Μένανδρος ἐν Ἀπαγγελλομένῳ. μέμνηται δὲ καὶ ἐτέρῳθι.

(ἔκδεια, ἡ κεχρεωσθεμένη λοιπὰς. ἔκδεια γάρ ἐστι τὸ μέρος καταβαλεῖν ὧν ὀφείλει τις, εἰ καὶ μὴ πάντα· ἐνδεια δὲ τὸ μηδὲν ὅλως καταβαλεῖν.) ἡ ἔκδεια μὲν ἐστὶ τὸ ἔχοντά τινα μὴ καταβαλεῖν, ἐνδεια

25. δὲ τὸ μηδὲν ἔχειν, ὡς εἶναι τὸ μὲν ἐκούσιον (τὸ δὲ ἀκούσιον).

3 sqq. εἰς ἐμφανῶν usque ad παρὰ τινι supplevi ex Anecd. Bekk. p. 246, 4 sqq. — 6 sq. κατὰ στήσαι cod. — 7. σῦλα cod. — 8. ὅλος ὁ ἄγων cod. || ἐκεῖνο cod. || μὴ cod. — 10. διότι cod. — 11. σῦλα cod. — 12. ἰσατομ(ας) cod., cf. Suidas || οὐκ ἀνεχόμενος cod. — 13. διόνου cod. || ποιημάτων. ὡς φαῦλον ποτὲ cod. — 14. διόνου cod. || τὸ δὲ δεύτερον Suidas || ἐκὼν cod. — 15. διατρίβην cod. — 16 sqq. ποιημάτων ἀνέχεσθαι: τοῖς ἀθηναίοις etc. cod. — 17 sqq. εἰς τὸ δέον usque ad τὸ ἀνάλωμα supplevi e Suida. — 20. νεφέλεις cod. || Περικλῆς] περὶ κλέω cod. — 21. ἐν Ἀπαγγελλομένῳ] ἐναπγγελλομένῳ cod.; ἐν Ἐπ. corrigere vetat Suidae codicum plerorumque consensus. — 21 sqq. ἐτέρῳθι: ἡ ἐκδία etc. cod. — 22 sqq. ἐκδεια usque ad καταβαλεῖν sumpsi e Suida, cf. Bachm. Anecd. I p. 212, 3 sqq. — 24. ἐκδεια] ἐκδία cod. || ἔχοντα τινὰ μὴ κατάβαλεῖν cod. — 25 sqq. ἐκούσιον· βοῖεν οἱ πύκται etc. cod. || τὸ δὲ ἀκούσιον addidi e Suida et lexico Segueriano.

(ἐκ κλίμακος. ἐν τοῖς γυμνικοῖς ἀγῶσιν, ὁπότε χρονοτριβοῖεν οἱ πύκται, κλίμαξ εἰσεφέρετο, ὥστε διαστάντας καὶ χώραν λαβόντας μένειν ἐν ταύτῃ, ἕνεκα τοῦ μὴ περιίστασθαι τὰς φερομένας πληγὰς περιτρέχοντας, ἀλλὰ μένοντας ἐπὶ τούτου τῇ ποιᾷ τῶν χειρῶν ἐκτάσει

5. φυλάττεσθαι.

ἐκκλητος πόλις, ἣν ἂν ἐκκαλῆται τις εἰς τὸ κριθῆναι, δηλονότι τῆς πρώτης οὐ στέργων τὴν κρίσιν, ὡς πρὸς ἔχθραν κρινάσης ἢ πρὸς χάριν. ἐξῆν δὲ τοῖς μὲν ξένοις ἐκκαλεῖσθαι πόλιν ἄλλην, τοῖς δὲ πολίταις οὐκέτι.

10. (ἐκλιμάχισεν Ἀριστοφάνης) Ἀναγύρφ· „ἐκλιμάχισεν, ὥστ' εἰς μέσην ἔπιπτε τὴν τάφρον“.

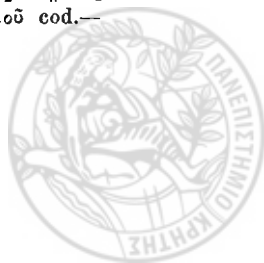
(ἐκλογεῖς. οἱ ἐκλέγοντες καὶ εἰσπράττοντες τὰ ὀφειλόμενα τῷ δημοσίῳ ἐκλογεῖς.) ὁπότε δέοι χρήματα τοὺς πολίτας εἰσφέρειν, τούτους οἱ καλούμενοι ἐκλογεῖς διέγραφον. ἀλλὰ καὶ οἱ τοὺς φόρους ἀπὸ

15. τῶν ὑπηκόων ἀθροίζοντες πόλεων οὕτως ἐκαλοῦντο.

(ἐκ περιουσίας Δημοσθένης) ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος· „ἐγὼ μὲν περὶ τῶν ἐσχάτων κινδυνεύω, οὗτος δὲ ἐκ περιουσίας κατηγορεῖ“, ἀντὶ τοῦ ἐκ πολλοῦ τοῦ περιόντος.

ἐκφυλλοφορῆσαι καὶ ἐκφυλλοφορία. εἴποτέ τις τῶν πολιτῶν
20. ἀδικεῖν ἐδόκει καὶ ἀνάξιος εἶναι τοῦ συνεδρίου τῶν φ', ἐσχόπει ἢ βουλὴ περὶ αὐτοῦ, εἰ χρὴ αὐτὸν βουλευεῖν μηκέτι ἀλλ' ἐλαθῆναι καὶ τοῦ συνεδρίου. ἀντὶ δὲ τῆς ψήφου φύλλοις ἐπεσήμεναι τὴν αὐτοῦ γνώμην ἕκαστος, ὥσπερ ὀστράκῳ ἐπὶ τοῦ ὀστρακισμοῦ. καὶ ἐλέγετο τοῦτο ἐκφυλλοφορῆσαι καὶ ἐκφυλλοφορία. μετὰ δὲ τὸ ἀλῶναι κακουργοῦντα Ξενο-
25. τιμον ὑπηρέτην ἐν τοῖς κυάμοις, οὕτως ἢ τῶν φύλλων χρήσις ἐπε-

1. ἐκ κλίμακος usque ad χρονοτρι—supplevi ex Etym. M. p. 322, 31, cf. Eustath. p. 1324, 54.—2. διαστάντας cod.—3. ἕνεκα cod. || περιίστασθαι cod.—4. περὶ τρέχοντας cod. || τοῦτου cod.—6 sqq. cf. Etym. M. p. 322, 43. Anecd. Bekk. p. 247, 30. || ἐκκαλεῖται cod. δηλονότι cod.—9 sqq. οὐκέτι: ἐνάγυρῳ etc. cod.—10. ἐκλιμάχισεν . . . Ἀριστοφάνης; addidi || Ἀναγύρφ scripti, ἐνάγυρῳ cod., possis etiam ἐν Ἀναγύρφ.—11. ὥστε εἰς cod.—11 sqq. τάφρον: ὁπότε etc. cod.—12 sq. ἐκλογεῖς usque ad ἐκλογεῖς sumpsit a Suida.—13. δέοι cod. || τοὺς cod., item 14.—15 sqq. ἐκαλοῦντο: ἐν τῷ etc. cod.—16 sq. ἐκ περιουσίας Δημοσθένης addidi, cf. Harpocr. et Suidas.—16. ἐν τῷ ὑπ. Κτ.] 18, 3: ἐμοὶ μὲν — οὐ βούλομαι δυσχερὲς εἰπεῖν οὐδὲν ἀρχόμενος τοῦ λόγου, οὗτος δ' ἐκ περιουσίας μου κατηγορεῖ.—17. κινδυνεύω cod. || ἐκ περὶ οὐσίας cod.—19 sqq. cf. Etym. M. p. 325, 9, Suidas, alii.—20. βουλῇ cod.—21. μηκέτι βουλευεῖν ceteri lexicographi. || καὶ] ἐκ Suidae codd. nonnulli.—22. ἐπέσήμενε cod. || αὐτοῦ cod.—23. ὀστρακισμοῦ cod.—24. ἀλῶναι κακουργοῦντα cod.—25. ὑπηρετίν cod.

νοήθη. ἔξην μέντοι ἐν τῷ δικαστηρίῳ καταδέχεσθαι τοὺς ἐκφυλλοφορηθέντας, ὡς ὁ Δημοσθένης φησὶν ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας.

ἐλλανοδίκαι, ἄρχοντες Ἡλεῖοι διέποντες τὰ κατὰ τὸν ἀγῶνα τῶν Ὀλυμπίων. ἐκλήθησαν δὲ οὕτως, ὅτι παρὰ τοῖς Ἑλλήσιν ἐδί-

5. καζον τοῖς τε ἀθληταῖς καὶ τοῖς ἄλλοις ἀγωνισταῖς. ἐκαθέζοντο δ' ἐν τῷ ἀγῶνι πορφυρίδα περιβεβλημένοι. καὶ ἦσαν οὗτοι τὸ μὲν παλαιὸν θ', εἶτα β' καὶ τὸ τελευταῖον η'.

ἐλληνοταμίαι, οἱ τὰ ἐκ τῶν φόρων χρήματα φυλάσσοντες, ἃ πρότερον κοινῇ οἱ Ἕλληνες ἐν ἀδήλῳ ἀπετίθεντο.

10. (ἐμασχαλίσθη. ἔθος ἦν τοῖς ἀρχαίοις, ὁπότε φονεύσειαν ἐξ ἐπιβουλῆς τινὰ, τὸ ἔργον ἀφοσιουμένοις ἀκρωτηριάζειν τὸν νεκρὸν, καὶ τῶν μορίων ὀρμαθὸν ποιήσαντας κρημνάειν κατὰ τοῦ τραχήλου, διὰ τῶν μασχαλῶν διείροντας. ἀφ' οὗ δὴ καὶ μασχαλίσματα προσηγόρευσαν αὐτά. Σοφοκλῆς ἐν Τρωίλῳ) „πλήρη μασχαλισμάτων“. εἶρηκε
15. τὸν μασχαλισμὸν καὶ ἐν Ἡλέκτρῳ.

(ἐμβαρὸς) Μένανδρος Ῥαπιζομένη „οὐκ ἐμβαρὸς εἶ“ „ἐμβαρὸς ἀρχαῖσμός οὗτος ῥημάτων“.

(ἐμβαρὸς εἰμι, νουνεχῆς, φρόνιμος. ἦν πρότερον ὁ Πειραιεύς νῆσος, ὅθεν καὶ τοῦνομα εἵληφεν, ἀπὸ τοῦ διαπερᾶν. οὐ τὰ ἄκρα Μοῦ-

20. νυχὸς κατασχὼν Μοῦνοχίας Ἀρτέμιδος ἱερὸν ἰδρύσατο.) ἀρχτοῦ δὲ γενομένης ἐπ' αὐτῷ καὶ ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ἀναιρεθείσης, λοιμὸς ἐπεγένετο, οὗ τὴν ἀπαλλαγὴν ὁ θεὸς ἔχρησεν, ἃν τις τὴν θυγατέρα θύσῃ τῇ θεῇ. Βάρος δὲ μόνος ὑποσχόμενος ἐπὶ τῷ τὴν ἱερωσύνην αὐτοῦ τὸ γένος διὰ βίου ἔχειν, κοσμήσας αὐτοῦ τὴν θυγατέρα αὐτὴν μὲν

1. κατὰ δέχεσθαι. τοὺς cod.—2. Δημοσθένης — ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας] imo Aeschines in or. c. Timarchum, 111 sq. || νέαιρας cod.—3 sqq. cf. Etym. M. p. 331 20, Anecd. Bekk. p. 248, 32, Lex. Vind. p. 90 N. || ἐλλανοδίκαι cod. || ἡλείοι cod. || ἀγῶνα cod.—4. ἐλλῶσιν cod.—9 sq. cf. Suidas et Zonaras. || ἐλληνοταμίαι cod. — 9. οἱ ἐλλήνες ἐναδῆλῳ ἀπέθεντο cod., et ἐν ἀδήλῳ etiam Zon. cum Suidae codicibus nonnullis. — 9 sq. ἀπέθεντο: πλήρη μασχαλισμάτων etc. cod.—10 sqq. ἐμασχαλίσθη usque ad Σοφ. ἐν Τρωίλῳ supplēvi e Suida. — 14. Σοφ. ἐν Τρωίλῳ] fr. 566. — 15. ἐνηλέκτρα cod., El. v. 445. — 16. ἐμβαρὸς addidi.—16 sq. ραπιζομένην οὐκέμβαρον. εἰ ἐμβαρὸς ἀρχαῖσμόν οὗτος ῥημάτων codex. Cf. Hesychius: οὐκ ἐμβαρεῖ (Ἐμβαρὸς εἶ Kuster). οὐ φρονεῖ (φρονεῖς Kuster), ἀπὸ τῆς ἐμβάρου (Ἐμβ. Kuster) φρονήσεως. Alterum fragmentum nescio an cum priore coniungendum sit et ad aliam personam referendum, quae cum irrisione ad verba οὐκ ἐμβαρὸς εἶ respondeat. Ceterum etiam in Phasmate (fr. 502) Menander voce ἐμβαρὸς usus est.—17 sqq. ῥημάτων. ἀρχτοῦ δὲ etc. cod.—18 sqq. ἐμβαρὸς εἰμι usque ad ἰδρύσατο supplēvi e Suida.—21. ἐν αὐτῷ Suidas. || λοιμὸς Suidas.—23. Βάρος etiam Suidae codd. nonnulli, Βάρος ἢ Ἐμβαρὸς Eustathius p. 331, 28 sq.

ἀπέκρουσαν ἐν τῷ αὐτῷ, αἶγα δὲ ἐσθῆτι κοσμήσας ὡς τὴν θυγατέρα ἔθυσεν. ὅθεν καὶ εἰς παροιμίαν περιέσθη. τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν παρακαίωντων καὶ μεμνηνόντων.

(ἐμπέσωσιν) „μετέωρον αἵρουσ' αἱ πτέρυγες τὴν ναῦν

5. —, ἕως ἂν ἐμπέσωσιν εἰς τὸν οὐρανόν“.

(ἐμπήκτης) Κάσιος δὲ Δογγίνος οὕτως ἀποδίδωσιν. „ἐμπήκτης ὁ λαχὼν τῶν δικαστῶν ἐπισκέψασθαι τὴν χρεῖαν αὐτῶν“.

ἐμποδῶν Θουκυδίδης ἡ ἀντὶ τοῦ προχειρώς. φησὶ γάρ „τὰς ἐμποδῶν αἰτίας μόνον ἐπισκοπεῖν, πορρωτέρω δὲ μὴδὲν ἐπορέγεσθαι

10. ταῖς διανοαῖς“. Λυκοῦργος δὲ ἐν τῷ κατὰ Λυκοφρόνου ἀντὶ τοῦ φανερόν, Πλάτων δὲ ἀντὶ τοῦ ἐν μέσῳ, Ἰσαῖος δὲ ἀντὶ τοῦ ὑπόγουον καὶ ἐν χειρὶ. φησὶ γάρ ἐν τῇ ὑπὲρ Εὐμαθοῦς εἰς ἐλευθερίαν ἀφαιρέσει „ἀλλὰ τὸ πρῶτίζινόν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι· τοῦτ' ἐστὶ παντελῶς ἐμποδῶν ἔστιν“. ἐχρήσατο δὲ τῇ λέξει Ἰεροκλῆς τε καὶ ἄλλοι ἀντὶ

15. τοῦ ἐμποδίου· φησὶν ἐν β' Φιλοσοφουμένων περὶ τῶν φιλοσόφων. „τίς γάρ αὐτῶν οὐχὶ καὶ ἔγχε καὶ παῖδας ἀνείλατο καὶ οὐσίας ἐπεμελήθη, μὴδενὸς ἐμποδῶν ὄντος;“

(ἐνδείξεις, φανέρωσις κατὰ τῶν ἀτίμων καὶ ποιοῦντων ἃ κωλύουσιν οἱ νόμοι.) τῶν δὲ ἐνδείξεων ἅς μὲν εἰσέφερον εἰς τὸ δικαστήριον οἱ

20. ἐνδεκα, ἅς δὲ οἱ θεσμοθέται· οἷον εἰσῆγον ἐνδείξεις ὅταν ὠφληκῶς ἄρχῃ ἢ ἐκκλησιάζῃ ἢ δικάζῃ καὶ ἐπὶ τῶν ὁμοίων.

(ἐνδεκα, κληρωτοὶ ἄρχοντες ἦσαν οὗτοι προεστηκότες τοῦ δεσποτηρίου.) καὶ τοὺς ἀπαγομένους κακούργους ἐπὶ θανάτῳ παραλαμβάνοντες ἐζημίουσιν, τοὺς δὲ ἀμφισβητοῦντας εἰσῆγον εἰς δικαστήριον, καὶ τὸ γνωστὸν

25. περὶ αὐτῶν ἔπραττον. εἰσῆγον δὲ καὶ τὰ ἀπογραφόμενα χωρία καὶ οἰκίας, καὶ τὰ δημόσια εἶναι δόξαντα παρεδίδουν τοῖς πολίταις. εἰσῆγον δὲ καὶ ἐνίας ἐνδείξεις.

1. ἐν τῷ αὐτῷ Eustathius. — 3 sq. μεμνηνόντων: μεταίωρον etc. cod. — 4 ἐμπέσωσιν [addidi. || μεταίωρον αἵρουσιν cod. — 5. indicavi lacunam.—5 sq. οὐρανόν: Κάσιος etc. cod. — 6. ἐμπήκτης addidi. Cf. Aristot. Reip. Ath. col. 31 Ken.—8 sqq. cf. Suidas quaeque ibi adnotat Bernhardy. et Leutsch Paroem. Gott. II p. 397 sq. || ἐμποδῶν cod.—9. ἐμποδῶν αἰτίας cod. || ἐπισκοπὴν cod.—10. διανοαῖς cod.—12. ὑπερεὐμαθοῦς cod.—13. πρῶτίζινόν cod. || τοῦ τί γάρ cod.—16. αὐτόν cod.—17 sqq. ἐμποδῶν ὄντος: τῶν δὲ ἐνδείξεων etc. cod.—18 sq. ἐνδείξεις usque ad οἱ νόμοι supplevi ex Anecd. Bekk. p. 250. 10.—19 sq. οἱ ἐνδεκα] οἷον δέκα cod.—20. ὅτ' ἂν ὠφληκῶς cod.—21. καὶ καὶ cod.—21 sqq. ὁμοίων: καὶ τοὺς ἀπαγομένους etc. cod.—22. ἐνδεκα usque ad δεσποτηρίου supplevi ex Etym. M. 338. 31, cf. Lex. Vind. p. 88, Anecd. Bekk. p. 250, 4. Aristot. Reip. Ath. 52. — 23. θανάτ(ω) cod., θάνατον Et. M. et Lex. Vind. || παρὰ λαμβάνοντες. cod — 25. αὐτόν cod.—26. δόξαντα cod. || πολίταις pro πωληταῖς etiam Et. M. et Lex. Vind. — 27. ἐνίους cod.—27 sqq. ἐνδείξεις: καὶ τὸ ἀριστοφάνους etc. cod.

(ἐνδημος, ὁ μὴ ἀποδημῶν. ἐπίδημος δὲ ὁ ἐπίδημῶν ξένος.)
καὶ τὸ Ἀριστοφάνους ἐν Νήσοις „ἀλλ' οὐ τυγχάνει ἐπίδημος ὢν“. λέγει δὲ καὶ περὶ τοῦ Ποσειδῶνος ὅτι „οὐκ ἐπίδημεϊ Ἴσθμοι“. κυρίως δὲ ἐστὶν εἰρημένον· οὐ γὰρ Ἴσθμιος ὁ θεός, ὡς διὰ παντός· ἐκεῖ

5. διατρίβειν.

ἐνδειξις, εἶδος δίκης δημοσίας, ὅφ' ἦν τοὺς ἐκ τῶν νόμων εἰργο-
μένους· τινῶν ἢ τόπων ἢ πράξεων, εἰ μὴ ἀπέχοντο αὐτῶν, ὑπῆγον.
Δημοσθένης κατὰ Ἀριστογείτονος.

ἐνδειξις. εἰάν τις ἄτιμος ὢν ἢ ὠφληκῶς τῷ δημοσίῳ καὶ μὴ ἐκτε-
10. τιῶς ἄρχειν ἢ δικάζειν ἐπιχειροίη, τοῦτον ἐνδείκνυσιν ὁ βουλόμενος
τῶν πολιτῶν. ὁμοίως καὶ τὸν ἀντιποιοῦμενον πράξεων ἢ τόπων ἀπηγο-
ρευμένων τοῖς νόμοις, οἷον τὸν ἡταιρηκότα τῆς ἀγορᾶς καὶ τοῦ λέ-
γειν ἐν τῷ δήμῳ, ἔτι τὸν κακῶς λέγοντα τοὺς τετελευτηκότας ἀδίκως.
ἔπειτα τοῖς ἀλοῦσι τούτων τινὸς τιμῶσιν οἱ δικασταὶ τί χρηθῆσθαι

15. ἢ ἀποτίσαι.

(ἐνεβρόντησε Εὐπολις) Ταξιάρχαις „τίς ἐνεβρόντησέ
μοι;“ εἶτα ἐπιφέρει· „ὦ μοχθηρὰ, τίς ἐπάταξέ σε;“

(ἐνεπισκῆψασθαι) ἐκαλεῖτο οὖν τοῦτο ἐνεπισκῆψασθαι,
καὶ ἀποδεικνύντες ὃ ἔλεγον, ἀπελάμβανον τὰ ὀφειλόμενα.

20. (ἐνεργμός. τὸ δ' αὐτὸ καὶ ἐνεργίς· κροῦμα κιθαριστικόν. Εὐφρό-
νιος δὲ τὸν ἐν μέσῃ τῇ κιθάρᾳ πασσαλίσκον, δι' οὗ ἡ χορδὴ διήρ-
τηται.) Φρόνιχος Κόνων· „τί δέ; τὸν ἐνεργμόν“. κροῦμα, διάσχεσιν·
εἰσούμενα ἐπὶ Ἀριστοξένους λεπτοῦ ἐστι ἀρμονικός.

ἐνεπισκῆψασθαι καὶ ἐγγύην καταβολῆς. καταδικασθέντων

25. τινῶν δημεύεσθαι τὰς οὐσίας, εἰ λέγοιεν τινες ὡς εἶψαν θαναισθαι

1. ἐνδημος usque ad ξένος supplevi ex Etym. M. p. 338, 53 sq. — 3. λέγει] ita etiam V Etymologiei, alii λέγεται. || οὐκ ἐπίδημεϊ ἰσθμοί. cod. — 4. διὰ παντός cod. — 5. διατρίβειν cod. — 6 sqq. cf. Harp., Suid., Zon., Lex. Vind. || ἐνδειξις cod. || ὅφ' ἦν τοὺς cod. || νόμον εἰργομένους cod. — 9 sqq. cf. Suidas. || ἐνδειξις cod. || ὠφληκῶς cod. || ἐκτετιῶς cod. — 11. ἀντιποιοῦμενον cod. || τόπον cod. — 12. τῆς νόμοις cod. || ἀγορᾶς cod. — 13. τοῦς cod. — 14. ἀλγοῦσι τούτον cod. || χρηθῆσθαι cod. — 15 sq. ἀποτίσαι: ταξιάρχαις etc. cod. — 16. ἐνεβρόντησε. . . . Εὐπολις addidi. — 17 sq. ἐπάταξέ σε: ἐκαλεῖτο etc. cod. — 18. ἐνεπισκῆψασθαι addidi. Cf. Etym. M. p. 340, 46. — 19. ἀποδεικνύντες cod. — 19 sq. τὰ ὀφειλόμενα: φρόνιχος etc. cod. — 20 sq. ἐνεργμός usque ad διήρτηται addidi ex Etym. M. p. 340, 3. — 22. φρόνιχος cod. || Κόνων fr. 6. || τί δέ τὸν ἐνεργμόν κροῦμα διάσχεσιν: cod. In Et. M. post διάσχεσιν. additum Ῥητορικὴ. — 23. Dedi codicis scripturam. Ex duobus punctis (:) post διάσχεσιν positus non sequitur necessario lemma intercidisse. Facile conicias: Ἀριστοξένος λέγει ἐν τοῖς περὶ ἀρμονικῶν (στοιχείων). — 24 sqq. cf. Suidas et Etym. M. p. 340, 37. || ἐγγύην καταβολῆς cod., ἐγγύην καταβαλεῖν (καταβολεῖν A) Suidas, ἐγγύης καταβολήν Et. M. — 25. ὡσεῖψαν θαναισθαι cod.

τῶν δημευομένων, ἀπογράφεσθαι τούτους ἐκέλευον, πότε καὶ πόσον ἐδάνεισαν ἀργύριον· ὅπερ ἐλέγето ἐνεπισκῆψασθαι. εἰ μέντοι γε παρ-
ιστων ἐγγυητάς τοῦ μὴ ἂν διαψεύσασθαι περὶ τοῦ δανείσματος οἱ δα-
νεύσαντες, τοῦτο ἐγγύην καταβολῆς ἔλεγον.

5. (ἐν γλῶσσι· εὐκίνητα· καὶ ἥλυσιν τὴν ἔλευσιν. Αἰσχύλος ἐν
'Αργείοις') „Καπνεύς μοι καταλείπεται λοιπὸν, ἀκέραιος. ἀρόρον
ἐπηλυστίων ἀπέλιπεν“. οἱ δὲ τὰ κατασκηφθέντα.

(Ἐννεάχρουνος, κρήνη Ἀθήνησι παρὰ τὸν Ἴλισσον, ἥ πρότερον
Καλλιρόη ἔσκεν. ἀφ' ἧς τὰ λουτρά ταῖς γαμουμέναις μετίσσι.) Πολύ-

10. Ζηλος Δημοτυνδαρέφ· „ἤξει πρὸς ἐννεάχρουνον εὐδρον τόπον“.

(ἐντριγισκάνειν, ἐντριγυῖν) „καὶ τριβώνιον πονηρὸν οἶον
ἐντριγισκάνειν“.

ἐν Σάμφ κομητᾶς. ἔνιοι Πυθαγόραν τὸν σοφὸν φασὶ τὴν πυκτικὴν
ἀσκήσαι καὶ ἀπ' αὐτοῦ τὴν παροιμίαν λέγεσθαι, ἀμαρτάνοντες· ἕτερος

15. γὰρ πύκτης Σάμιος, ὁ Ἡγητάρχου Πυθαγόρας, ἐκόμα. καταφρονηθεὶς
δὲ κατὰ τὴν μὲν Ὀλυμπιάδα παραδόξως ἐνίκησε· διὸ ἡ παροιμία ἐλέγχθη.
τινὲς δὲ τὴν παροιμίαν τάττουσιν ἐπὶ τῶν οὐδὲν χάριεν λεγόντων.

(ἐν Φρεατοῖ, δικαστήριον.) Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογεί-
τονος ἀκριβῶς διεξέρχεται περὶ αὐτοῦ. ὠνομάσθαι δὲ τὸ δικαστήριον

20. ἔοικεν ἀπὸ τινος ἥρωος, ὡς Θεόφραστος ἐν 5' Νόμων μαρτυρεῖ.

(ἐξαιρέσεως δίκην. ὅποτε τις ἄγοι μὲν τινα ὡς δοῦλον, ἄλλος
δὲ τις αὐτὸν ὡς ἐλευθέρου ἐξαίρουτο,) ἐξῆν τῷ ἄγοντι ὡς δοῦλον ἐξαι-
ρέσεως δίκην λαγγάνειν τῷ εἰς ἐλευθερίαν (αὐτὸν ἐξαίρουμένῳ).

2. ἐνεπισκῆψασθαι cod.—3. διὰ ψεύσασθαι: cod.—4. ἐγγυην (γν solito compendio scrip-
tum. cum duobus punctis) κατὰ βολῶ cod., ἐγγύην (ἐγγύειν Λ) καταβολῆς Suidas. ἐγγύης κα-
ταβολῆν Et. M.—4 sqq. ἔλεγον: Δαπανεύσμοι etc. cod.—5 sq. ἐν γλῶσσι usque ad Ἀργείοις
supplevi ex Etym. M. p. 341, 5.—6. Δαπανεύσμοι καταλείπεται codex, reliqua intacta
reliquimus. Vid. Nauck ad Aesch. fr. 17. — 7 sqq. κατὰ σκηφθέντα: πολύζηλος etc.
cod.— 8 sq. ἐννεάχρουνος usque ad μετίσσι: supplevi ex Etym. M. p. 343. 42. —
9 sq. Πολύζηλος] fr. 2. — 10. ἤξει Et. M. || εὐδρον] sic cod.—10 sq. τόπον. Καὶ τρι-
βώνιον etc. cod.— 11. ἐντριγισκάνειν, ἐντριγυῖν inserui. cf. Hesychius.— 13. κομητᾶς
Hesychius, κομητῆς paroemiographi, cf. Diog. L. VIII 47.—15. κατὰ φρονηθῆς cod.—
16. Ὀλυμπιάδα cod.—17. χάριεν cod.—17 sq. λεγόντων. Δημοσθένης etc. cod.—18. ἐν Φρε-
ατοῖ addidi, cf. Harpocr. et Anecd. Bekk. p. 251. 7. || κατὰ Ἀριστογείτονος] imo
κατὰ Ἀριστοκράτους (Dem. 23, 77 sqq.).—20. ἀπὸ τινος Φρεάτου ἥρωος: Harp.—20 sqq.
μαρτυρεῖ: ἐξῆν τῷ ἄγοντι etc. cod.—21 sq. ἐξαιρέσεως usque ad ἐξαίρουτο supplevi
ex Harp., cf. Suidas et Anecd. Bekk. p. 252, 12.—23. αὐτὸν ἐξαίρουμένῳ addidi
ex Harp. et Suida.—Reliqua omnia in codice desiderantur neque videntur unquam
ab hoc scriba descripta esse, quoniam tres ultimae quaternionis paginae vacuae sunt.

INDEX AUCTORUM

(Locos ineditos asterisco notavi)

<p>Aeschylus 2, 10*. 5. 15. 21, 5.
 <i>Anonyma fragmenta</i> 2, 13*, 16*. 3. 12*.
 4. 5*. 16*. 7. 1. 14. 4*. 18. 16*. 21,
 11*. 19, 4.
 Antiphon 1, 19*. 8, 2.
 Apollophanes 3, 6*.
 Archippus 2, 24*.
 Aristarchus 8. 27.
 Aristophanes 1, 21*(?). 2, 6. 3, 5*. 17,
 20. 4, 1, 9*. 10, 20. 16, 20. 17, 10*.
 20, 2, 3 (?).
 Aristoxenus 20, 23*.

 Bacchylides 14, 21.

 Cassius Longinus 19, 6*.
 Comici 1, 4*.
 Crates 2, 20*.
 Cratinus 1, 12*. 4, 13*. 13, 5.

 Demosthenes 1, 9, 11 (?). 14. 21. 2. 4,
 11, 17. 5, 10 (bis). 29. 6, 21. 8. 21.
 12, 2, 20. 17. 16. 18. 2 (?). 20, 8.
 21, 18.
 Dio (Cassius) 13, 16. 14, 8, 11. 16.

 Epicurus 1, 5*.
 Eupolis 20, 16*. 17*.
 Euripides 1, 4*.
 Eu(thy)cles 6, 3.

 Homerus 14, 22.
 Herodotus 6, 19. 9, 12.
 Hierocles 19, 14.
 Hippasio 3, 9.</p> | <p>Io 1, 20*.
 Isaeus 6. 17. 9, 15. 10, 27. 16. 1. 19, 11.
 (Isocrates) 3, 14.

 Lysurgus 19, 10.
 (Lysias) 5, 19.

 Melanthius 8. 4.
 Menander 4. 2*. 16, 21. 18. 16*.

 Nicochares 3, 11*.

 Oratores 7. 14.

 Pherecrates 2, 22*. 3, 7*. 4, 18*. 11,
 20, 14, 5 (?).
 Philetaerus 1, 10*.
 Philistus 2, 1*.
 Philoxenus 16, 12.
 Philochorus 6. 16.
 Phrynichus 20. 22.
 Pindarus 2, 11.
 Plato comicus 1, 17*. 2, 3*. 3, 1*. 2*.
 4, 23*. 6, 24.
 Plato philos. 1, 1, 3 (bis), 4 (?). 21 (?).
 2, 1. 4. 7. 6. 28. 9, 1. 12. 19. 11.
 Polyzelus 21. 19.

 Sannyrio 1, 7*.
 Sophocles 2, 8*. 11, 17. 18. 14. 15.
 Strattis 1, 18*.

 Theophrastus 21, 20.
 Thucydides 1, 17. 2, 2 (bis). 19. 8 (?).

 Xenophon 1, 8, 10. 12.</p> |
|--|--|

